

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/2251 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2016. október 4.)**

a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kockázatcsökkentési technikáit meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikke (15) bekezdésére,

mivel:

- (1) A szerződő felek kötelesek letétek beszedésével védekezni a származtatott ügyleti szerződő felek tekintetében jelentkező hitelkockázatok ellen, amennyiben ezeket az ügyleteket nem központi szerződő fél számolja el. Ez a rendelet meghatározza a biztosítékok kellő időben történő, pontos és megfelelően elkülönített cseréjére vonatkozó követelményeket. Ezeket a követelményeket kötelező jelleggel kell alkalmazni azokra a biztosítékokra, amelyeket a szerződő feleknek e rendelet értelmében be kell szedniük vagy el kell helyezniük. Lehetővé kell tenni ugyanakkor, hogy azok a szerződő felek, amelyek abban állapodnak meg, hogy az e rendeletben meghatározott követelményeken túlmenően szednek be vagy nyújtanak biztosítékot, megválaszthatassák, hogy e standardoknak megfelelően kívánnak-e biztosítékot cserélni vagy sem.
- (2) Azoknak a szerződő feleknek, amelyekre a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti követelmények vonatkoznak, figyelembe kell venniük az említett rendelet 10. cikkében említett elszámolási értékhátart el nem érő nem pénzügyi szerződő felek eltérő kockázati profiljait, amikor meghatározzák az ilyen szervezetekkel kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó kockázatkezelési eljárásaikat. Lehetővé kell ezért tenni a szerződő felek számára annak meghatározását, hogy a nem pénzügyi szerződő felek által okozott, az elszámolási értékhátart el nem érő partnerkockázat szintjét biztosítékcseré útján csökkenteni kell vagy sem. Tekintettel arra, hogy az uniós elszámolási értékhátart el nem érő, harmadik országban letelepedett nem pénzügyi szerződő felek és az ilyen, Unióban letelepedett nem pénzügyi szerződő felek kockázati profiljai azonosnak feltételezhetők, a szabályozási arbitrázs elkerülése céljából mindkét szervezettípusra azonos megközelítést kell alkalmazni.
- (3) A nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek szerződő feleit meg kell védeni a másik szerződő fél esetleges nemteljesítésének kockázatától. Következésképpen e szerződő felek kockázati kitettségeinek megfelelő kezelése érdekében letét formájában két biztosítéktípust kell alkalmazni. Az első típus a változó letét, amely tőzsdén kívüli származtatott ügyleteik aktuális piaci értékével összefüggő kitettségekkel szemben védi a szerződő feleket. A második típus az alapletét, amely azon potenciális veszteségek ellen védi a szerződő feleket, amelyek a származtatott pozíciók piaci értékében a szerződő fél nemteljesítését megelőző utolsó változótét-csere és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek lecserélése vagy a megfelelő kockázat fedezése között bekövetkező mozgásokból származhatnak.
- (4) Mivel a központi szerződő felek az uniós jogszabályoknak megfelelően hitelintézetként is engedélyezhetők, e rendelet követelményei alól ki kell zárni azokat a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket, amelyeket a központi szerződő felek nemteljesítés kezelésére szolgáló eljárás során kötnek, mivel ezek az ügyletek jelenleg a 153/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽²⁾ hatálya alá tartoznak, és ezért nem vonatkoznak rájuk a jelen rendelet rendelkezései.

⁽¹⁾ HL L 201., 2012.7.27., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2012. december 19-i 153/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a központi szerződő felekre vonatkozó tőkekövetelményekről szóló szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 52., 2013.2.23., 41. o.).

- (5) Azon nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteknél, amelyek esetében a teljesítést előre kifizetett prémium garantálja, a prémiumot beszedő szerződő félnek (az opció eladójának) nincs jelenlegi vagy potenciális jövőbeli kitétsége a szerződő fél felé. A prémium kifizetése egyúttal a szerződések napi piaci értékhez történő igazítását is fedezi. Következésképpen azokban az esetekben, ahol a nettósítási halmaz ilyen opciós pozíciókat tartalmaz, lehetővé kell tenni, hogy az opció eladója úgy döntsön, hogy nem szed be az ilyen típusú tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében alapletétet vagy változó letétet mindaddig, amíg az opció eladója nincs kitéve hitelkockázatnak. A prémiumot megfizető szerződő fél (az opció vevője) azonban köteles mind alapletétet, mind a változó letétet beszedni.
- (6) Jóllehet a szerződő felek közötti kétoldalú megállapodásokban meghatározott vitarendezési eljárások hozzájárulhatnak a viták hosszának és gyakoriságának csökkentéséhez, a letéti felhívás összegére vonatkozó vita esetén a szerződő feleknek mindenekelőtt legalább a nem vitatott összeget be kell szedniük. Ez csökkenti a vitatott ügyletekből származó kockázatokat, és ezáltal biztosítja, hogy a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket a lehető legnagyobb mértékben fedezzék biztosítékokkal.
- (7) A joghatóságok közötti egyenlő feltételek biztosítása érdekében, amennyiben egy az Unióban letelepedett szerződő fél nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletet köt egy harmadik országban letelepedett szerződő féllel, mindkét irányban alapletétet és változó letétet kell cserélni. A harmadik országokban letelepedett szerződő felekkel ügyletet kötő, az Unióban letelepedett szerződő felek esetében továbbra is alkalmazni kell a kétoldalú megállapodások jogi végrehajthatóságának értékelésére és az elkülönítési megállapodások hatékonyságának értékelésére vonatkozó kötelezettséget.
- (8) Mivel a kitétségek csekély változásakor csupán korlátozott biztosítéki összegek cseréjére kerülne sor, az ilyen csere jelentette operatív terhek csökkentése érdekében a szerződő felek számára lehetővé kell tenni minimális átutalási összeg meghatározását. Biztosítani kell ugyanakkor, hogy a minimális átutalási összeg operatív eszközként szolgáljon, és azt ne használják a szerződő felek közti, biztosítékkal nem fedezett hitelkeretként. Ezért meg kell határozni a minimális átutalási összeg maximális szintjét.
- (9) Operatív okokból egyes esetekben célszerűbb lehet külön minimális átutalási összeget meghatározni az alapletét és a változó letét vonatkozásában. Ezekben az esetekben a szerződő felek számára lehetővé kell tenni, hogy külön minimális átutalási összegről állapodjanak meg a változó letét és az alapletét vonatkozásában. Mindazonáltal az egyes minimális átutalási összegek együttes összege nem haladhatja meg a minimális átutalási összeg maximális szintjét. Gyakorlati okokból lehetővé kell tenni, hogy a minimális átutalási összeg abban a pénznemben kerüljön meghatározásra, amelyben a letéteket rendes esetben kicserélik, amely nem feltétlenül az euró.
- (10) Egyes harmadik országbeli joghatóságok a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel kapcsolatos biztosítékcserére vonatkozó követelményeik alkalmazásában a 648/2012/EU rendeletről eltérő alkalmazási kört állapíthatnak meg. Következésképpen, amennyiben ez a rendelet azt követelné meg, hogy csak a 648/2012/EU rendelet hatálya alá tartozó, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket vegyék figyelembe a határokon átnyúló nettósítási halmazokra vonatkozó letéti számítás során, akkor a különböző joghatóságokban működő szerződő feleknek adott esetben kétszer kellene elvégezniük a számításokat annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az egyes letéti követelmények szerinti eltérő fogalom meghatározásokat vagy alkalmazási köröket. Ez torzíthatja a letéti számításokat. Ezenfelül mindez valószínűleg növelné a viták kockázatát is. Következésképpen megkönnyíti a letétbeszedés folyamatát, ha a határokon átnyúló nettósítási halmazok kiterjeszthetők mindazokra a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek tekintetében egyik vagy másik joghatóságban kötelező a biztosítékcseré. Ez a megközelítés összhangban van a 648/2012/EU rendelet rendszerkockázat-csökkentési célkitűzésével, mivel ezáltal a termékek szélesebb körére terjednek ki a letéti követelmények.
- (11) A szerződő felek az alapletétet pénz formájában is beszedhetik, amely esetben a biztosítékra nem lenne levonás alkalmazandó, feltéve hogy a biztosíték pénzneme azonos az ügylet pénznemével. Azokban az esetekben azonban, amikor a pénz formájában beszedett alapletét pénzneme eltér az ügylet pénznemétől, a devizanem-eltérés devizaárfolyam-kockázatot okozhat. Ebben az esetben ezért a devizanem-eltérés miatt levonást kell alkalmazni az alapletétre. A BCBS-IOSCO keretrendszernek megfelelően nem szükséges levonást alkalmazni a pénz formájában beszedett változó letétek esetében akkor sem, ha ezeket az ügylet pénznemétől eltérő pénznemben nyújtják.

- (12) Az alapleteti követelmények szintjének meghatározásakor a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BSBS) és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) kifejezetten két szempontot vett figyelembe, amint azt „A nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek leteti követelményei” című, 2015 márciusában elfogadott keretrendszer (a továbbiakban: BCBS-IOSCO keretrendszer) is tükrözi. Az első szempont az alapleteti követelmények fedezésére szolgáló jó hitelminőségű és likvid eszközök rendelkezésre állása. A második az arányosság elve, mivel a kisebb pénzügyi és nem pénzügyi szerződő feleket aránytalan mértékben sújthatják az alapleteti követelmények. Az egyenlő feltételek biztosítása érdekében e rendeletnek pontosan a BCBS-IOSCO keretrendszerben megállapítottal azonos küszöbértéket kell alkalmaznia azon összeg vonatkozásában, amely alatt a két szerződő fél nem köteles alapletétet cserélni. Ezáltal jelentős mértékben csökkenhetnek a kisebb résztvevők költségei és operatív terhei, és a 648/2012/EU rendelet általános célkitűzéseinek aláírása nélkül kezelhetők a jó minőségű és likvid eszközök rendelkezésre állásával kapcsolatos aggályok.
- (13) Jóllehet a küszöbértékeket mindig csoportszinten kell számítani, speciális esetként kezelendők a befektetési alapok, mivel ezeket egyetlen alapkezelő irányíthatja, és egyetlen csoportként vehetők számba. Azok az elkülönített eszközpoolszintek azonban, amelyeket nem fedez biztosítékkal, nem garantál és más módon sem támogat más befektetési alap vagy maga az alapkezelő, a csoport többi részétől viszonylag elkülönült kockázatokkal rendelkeznek. Ezeket a befektetési alapokat ezért a BCBS-IOSCO keretrendszernek megfelelően külön szervezetekként kell kezelni a küszöbértékek számításakor.
- (14) Ami az alapletétet illeti, e rendelet követelményei valószínűleg mérhető hatást gyakorolnak a piaci likviditásra, mivel a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek futamideje során a biztosítékként elhelyezett eszközök nem likvidálhatók és más módon sem használhatók fel. Ezek a követelmények jelentős változást jelentenek a piaci gyakorlatban, és bizonyos olyan operatív és gyakorlati kihívásokkal járnak, amelyeket az új követelmények hatálybalépése során kezelni kell. Tekintettel arra, hogy a változó letét már fedezi a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli határidős ügyletek értékének nemteljesítésig bekövetkezett ingadozásait, az alapletét alkalmazása tekintetében arányosnak tekintendő 8 milliárd EUR-ban megállapítani a fennálló ügyletek bruttó névleges összege küszöbértéknek a szintjét. A küszöbérték csoportszinten vagy – amennyiben a szerződő fél nem tartozik csoporthoz – az egyedi szervezet szintjén alkalmazandó. Alkalmas referenciaértékként a fennálló ügyletek aggregált bruttó névleges összegét kell alkalmazni, tekintettel arra, hogy ez a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből álló portfólió méretének és összetettségének megfelelő mérőszáma. Egyúttal olyan referenciaérték, amely könnyen követhető és közölhető. Ezek a küszöbértékek ugyanakkor a BCBS-IOSCO keretrendszerrel is összhangban vannak, és így megfelelnek a nemzetközi standardoknak.
- (15) Az aggregált bruttó névleges összeg számítása során azokat a kitételeket is figyelembe kell venni, amelyek a leteti követelmények alól véglegesen vagy ideiglenesen vagy részlegesen mentesülő ügyletek vagy szerződő felek tekintetében állnak fenn. Ennek az az oka, hogy a szerződő fél portfóliója méretének és összetettségének meghatározásához az összes ügylet hozzájárul. Következésképpen az e rendelet követelményei alól mentesülő, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek ugyancsak relevánsak a szerződő fél portfóliója méretének, hatókörének és összetettségének meghatározása szempontjából, ezért figyelembe veendő a küszöbértékek számításában.
- (16) A sajátos kockázati profillal rendelkező egyes, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügylettípusok esetében helyénvaló különös kockázatkezelési eljárásokat megállapítani. A BCBS-IOSCO keretrendszerrel összhangban különösen helyénvaló biztosítékcserének tekintendő a változó letetek alapletétek nélküli cseréje a fizikailag teljesítendő devizaügyletek esetében. Hasonlóképpen, mivel a keresztdevizás csereügyletek felbonthatók határidős devizaügyletek sorozatává, az alapletétnek csak a kamatkomponenst kell fedeznie.
- (17) Figyelembe kell venni a fedezett kötvények kibocsátói vagy az összevont alapok biztosítékeszköz-nyújtásával kapcsolatos akadályokat. Bizonyos körülmények között ezért a fedezett kötvény kibocsátóját vagy a kötvények

fedezésére létrejött összevont alapot nem kell biztosíték nyújtására kötelezni. Ez némi rugalmasságot tesz lehetővé a fedezett kötvény kibocsátója vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alap számára, miközben szerződő felek számára biztosítja a kockázatok korlátozottságát. A fedezett kötvény kibocsátója vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alap jogi akadályokba ütközhet nem pénzbeli alapot vagy változó letét nyújtásakor és beszédekor, vagy pénzbeli változó letét nyújtásakor, mivel a változó letét fizetése a kötvénytulajdonosok követeléseinél előrébb sorolt követelésnek tekinthető, ami jogi akadályhoz vezethet. Ehhez hasonlóan az alapot helyettesítésének vagy visszavonásának lehetősége ugyancsak a kötvénytulajdonosok követeléseinél előrébb sorolt, hasonló korlátokba ütköző követelésnek tekinthető. Annak azonban nincs akadálya, hogy a fedezett kötvény kibocsátója vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alap korábban változó letétként beszédett pénzeszközt visszafizessen. A fedezett kötvény kibocsátója vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alap szerződő feleit ezért kötelezni kell arra, hogy pénzbeli formában nyújtsanak változó letétet, amelynek részleges vagy teljes visszaszerzésére jogosultnak kell lenniük, azonban a fedezett kötvény kibocsátója vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alap csak a korábban kapott pénzeszköz összegének megfelelő mértékben kötelezhető változó letét nyújtására.

- (18) A szerződő feleknek minden esetben értékelniük kell a nettósítási és az elkülönítési megállapodások jogi végrehajthatóságát. Amennyiben valamely harmadik ország jogi kerete tekintetében az értékelés negatív eredménnyel zárul, a szerződő feleknek a kétirányú letétcserétől eltérő megoldásokat kell alkalmazniuk. A nemzetközi standardokkal való összhang megteremtése, az érintett joghatóságokban működő szerződő felekkel való ügyletkötés lehetőségének biztosítása és az uniós szerződő felek egyenlő versenyfeltételeinek garantálása érdekében helyénvaló minimális küszöbértéket meghatározni, amely alatt a szerződő felek alapot vagy változó letét cseréje nélkül kereskedhetnek az érintett joghatóságokban működő szerződő felekkel. Amennyiben a szerződő feleknek lehetőségük van letétek beszédésére, és biztosítható, hogy a beszédett biztosítékok tekintetében – szemben a nyújtott biztosítékokkal – teljesülnek az e rendeletben meghatározott rendelkezések, úgy az uniós szerződő feleket minden esetben kötelezni kell biztosíték beszédésére. Küszöbérték megállapításával korlátozni kell azon harmadik országban működő szerződő felekkel kötött ügyletekből származó kitettségeket, amelyekben jogi akadályok nem teszik lehetővé a biztosítékcserét, mivel a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből származó kitettségek tekintetében a tőkekövetelmények nem tekinthetők egyenértékűnek a letétcserével, és mivel az e rendelet szerinti letéti követelmények hatálya alá tartozó szerződő feleknek nem mindegyike tartozik egyúttal tőkekövetelmények hatálya alá. Ezt a küszöbértéket úgy kell megállapítani, hogy egyszerűen legyen kiszámítható és ellenőrizhető. Megakadályozandó a rendszerszintű kockázat felhalmozódását és azt, hogy e külön elbánás lehetőséget adjon e rendelet rendelkezéseinek megkerülésére, a küszöbértéket konzervatív szinten kell megállapítani. Ez az elbánás megfelelően prudensnek tekinthető, mivel a letétek alternatívájaként egyéb kockázatcsökkentési technikák is léteznek.
- (19) Védekezésül azon eset ellen, amikor a biztosíték nem likvidálható haladéktalanul a szerződő fél nemteljesítését követően, az alapot számítása során figyelembe kell venni a nemteljesítő szerződő féllel kötött ügyletek nettósítási halmazára vonatkozó legutóbbi biztosítékcseré és az ügyletek lezárása és a jelentkező piaci kockázat újrafedezése közötti időszakot. Ez az időszak „letéti kockázati periódusként” (MPOR) ismert, és ugyanaz az eszköz, mint amelyet az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 272. cikkének 9. pontja alkalmaz a hitelintézetek partnerkockázata vonatkozásában. Mindazonáltal, mivel a két rendelet célja eltérő, és az 575/2013/EU rendelet csak a szavatolótőke-követelmények alkalmazásában rendelkezik az MPOR számításának szabályairól, ebben a rendeletben meg kell állapítani a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kockázatkezelési eljárásaival összefüggésben alkalmazandó MPOR-ra vonatkozó különös rendelkezéseket. Az MPOR-nak figyelembe kell vennie az e rendelet által a letétcseré tekintetében előírt eljárásokat.
- (20) Az alapot és a változó letétet általában a végrehajtást követő munkanap végéig kell kicserélni. Hosszabb határidő engedélyezett azonban a változó letét cseréje esetében, amennyiben ezt az MPOR megfelelő számításával kompenzálják. További lehetőségként, amennyiben nem alkalmazandó alapot-követelmény, a határidő megfelelő mennyiségű kiegészítő változó letét beszédése esetén meghosszabbítandó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (21) Az alapletétmodellek kidolgozása és a megfelelő MPOR számítása során a szerződő feleknek figyelembe kell venniük, hogy a modelleknek tükrözniük kell a piaci likviditást, az adott piacon működő szereplők számát és a vonatkozó, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek volumenét. Egyúttal olyan modellt kell kidolgozni, amelyet mindkét fél képes megérteni és reprodukálni, és amelyre vitarendezés során támaszkodni lehet. Ezért a szerződő felek számára lehetővé kell tenni, hogy kizárólag a piaci feltételek függvényében kalibrálják a modellt és számítsák az MPOR-t, anélkül, hogy becsléseiket az egyes szerződő felek sajátosságaihoz kelljen igazítaniuk. Ez ugyanakkor azzal jár, hogy a szerződő felek eltérő modelleket választhatnak az egymás közt cserélendő alapletét összegének számításához, és hogy ezek az összegek nem feltétlenül lesznek szimmetrikusak.
- (22) Miközben az alapletétmodellt kellő gyakorisággal újra kell kalibrálni, bármely újrakalibrálás váratlan változásokat okozhat a letéti követelmények szintjében. Ennek okán megfelelő időtartamot kell megállapítani, amelynek során a letétcserére továbbra is az előző kalibrálásnak megfelelően kerülhet sor. Ezáltal a szerződő feleknek elegendő idő áll majd rendelkezésükre az újrakalibrálásból fakadó letéti felhívások teljesítéséhez.
- (23) A biztosítékot szabadon átruházhatónak kell tekinteni, amennyiben a biztosítékot nyújtó szerződő fél nemteljesítése esetén nem állnak fenn szabályozási vagy jogi korlátok vagy harmadik fél által benyújtott igények, utóbbiak közé sorolva a harmadik fél letétkezelő által benyújtott igényeket is. Bizonyos igények, így a biztosíték átruházásával kapcsolatos, minden értékpapírtranszferre szokásosan alkalmazott zálogjog formájában érvényesített díjak és költségek azonban nem tekintendők ilyen korlátnak, mivel ellenkező esetben olyan helyzet állna elő, amelyben minden esetben korlát lenne azonosítható.
- (24) A biztosítékot beszedő szerződő félnek rendelkeznie kell az ahhoz szükséges operatív kapacitásokkal, hogy a biztosítékot nyújtó szerződő fél nemteljesítése esetén likvidálja a biztosítékot. A biztosítékot beszedő szerződő félnek egyúttal képesnek kell lennie arra, hogy a likvidálásból befolyó pénzbevételt másik szerződő féllel kötött egyenértékű ügyletnek használja, vagy a keletkező kockázatokat fedezze. A piachoz való hozzáférést ezért előfeltételként kell megszabni a biztosítékot beszedő szerződő fél tekintetében, annak érdekében, hogy az ésszerű időn belül eladhassa vagy repoügylet keretében hasznosíthassa a biztosítékot. Ez a képesség nem függhet a biztosítékot nyújtó szerződő féltől.
- (25) A beszedett biztosítéknak kellően likvidnek és kellően jó hitelminőségűnek kell lennie ahhoz, hogy a biztosítékot beszedő fél a másik szerződő fél nemteljesítése esetén jelentős értékváltozás miatti veszteség nélkül likvidálhassa a pozíciókat. A biztosíték hitelminőségét elismert módszertan, például külső hitelminősítő intézetek minősítései alapján kell értékelni. A külső minősítésekre való gépies ráhagyatkozás kockázatának csökkentése érdekében mindazonáltal számos további védintézkedést kell bevezetni. Ezeknek – a külső hitelminősítésre való túlzott ráhagyatkozásból keletkező esetleges hirtelen kilengések hatékony csökkentése céljából – magukban kell foglalniuk a belső minősítésen alapuló, engedélyezett modell használatának lehetőségét és azt a lehetőséget, hogy leminősítés következtében elismerhetetlenné vált biztosíték felváltása késleltethető legyen.
- (26) Noha a levonások csökkentik annak kockázatát, hogy a beszedett biztosíték pénzügyi stresszhelyzetben nem lesz elegendő a letéti igények fedezésére, nem pénzügyi biztosítékeszközök elfogadásakor más kockázatsökkentő tényezőket is szükséges alkalmazni a hatékony likvidálás biztosítása érdekében. A szerződő feleknek különösen biztosítaniuk kell, hogy a beszedett biztosíték kellő mértékben diverzifikált legyen egyedi kibocsátók, kibocsátótípusok és eszközosztályok tekintetében.
- (27) A rendszerszinten nem jelentős szerződő felek által nyújtott biztosíték likvidálásának pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatása korlátozott. Továbbá, a kisebb tőzsdén kívüli származtatott ügyleti portfólióval rendelkező szerződő felek számára komoly terhet jelenthetnek az alapletére vonatkozó koncentrációs határértékek, mivel az ilyen szerződő felek sokszor csupán korlátozott mértékben tudnak elismerhető biztosítékokat nyújtani. Ezért – jóllehet a biztosítékok diverzifikálása érvényes kockázatsökkentő tényező – a rendszerszinten nem jelentős szerződő felek számára nem kell előírni a biztosítékok diverzifikálását. Másfelől a rendszerszinten jelentős pénzügyi intézmények és más olyan, egymással kereskedő szerződő felek számára, amelyek jelentős tőzsdén kívüli származtatott ügyleti portfólióval rendelkeznek, legalább az alapletét vonatkozásában és a tagállamok hitelviszonyt megtestesítő szuverén értékpapírjait magukban foglaló, elismerhető biztosítékok tekintetében is elő kell írni a koncentrációs határértékek alkalmazását. Ezek a szerződő felek kellően fejlettek ahhoz, hogy a biztosítékok kellő diverzifikálása érdekében átalakítsák a biztosítékokat vagy több piacot és kibocsátót érjenek el. Az uniós jog értelmében rendszerszinten jelentős intézmények azonosításáról a 2013/36/EU európai

parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 131. cikke rendelkezik. Tekintettel azonban a 648/2012/EU rendelet tág alkalmazási körére, mennyiségi küszöbértéket kell bevezetni annak érdekében, hogy a koncentrációs határértékek azokra a szerződő felekre is alkalmazandók legyenek, amelyek a jelenlegi osztályozás szerint ugyan nem feltétlenül minősülnek rendszerszinten jelentős intézménynek, ám tőzsdén kívüli származtatott ügyleti portfóliójuk mérete miatt koncentrációs határértéket kell esetükben alkalmazni.

- (28) A nyugdíjkonstrukció-rendszerek kétoldalú biztosítéki követelmények hatálya alá tartoznak. Fontos azonban elkerülni, hogy ezek a követelmények túlzott terhet jelentsenek e rendszerek várható teljesítményére és következésképpen a majdani nyugdíjasoknak fizetett nyugdíjjárandóságra. Mivel a nyugdíjkonstrukció-rendszerek nyugdíjasok felé fennálló kötelezettségei hazai pénznemben denomináltak, befektetéseiket is azonos pénznemben kell denominálni a devizanem-eltérésekből származó költségek és kockázatok elkerülése érdekében. Helyénvaló ezért rendelkezni arról, hogy a koncentrációs határértékek ne ugyanolyan módon vonatkozzanak a nyugdíjkonstrukció-rendszerekre, mint más szerződő felekre. Fontos ugyanakkor, hogy megfelelő kockázatkezelési eljárások működjenek e speciális rendszerből származó esetleges koncentrációs kockázatok nyomon követésére és kezelésére. E rendelkezések nyugdíjkonstrukció-rendszerekre történő alkalmazását nyomon kell követni és a piaci fejlemények fényében felül kell vizsgálni.
- (29) Annak elismeréseként, hogy a pénzbeli biztosíték elkülönítése gyakran nehézséget jelent, lehetővé kell tenni, hogy a szerződő felek korlátozott összegben nyújthassanak pénzbeli alapletétet, és hogy a letétkezelők újra befektethessék ezt a pénzbeli biztosítékot. Mindazonáltal a letétkezelő által tartott készpénz a letétkezelőnek a biztosítékot nyújtó szerződő féllel szembeni kötelezettsége, amely a biztosítékot nyújtó szerződő fél számára hitelkockázatot képvisel. Ezért a rendszerszintű kockázat csökkentése érdekében a pénzeszközök formájában nyújtott alapletetre diverzifikációs követelményeket kell alkalmazni legalább a rendszerszinten jelentős intézmények esetében. A rendszerszinten jelentős intézményeket kötelezni kell arra, hogy korlátozzák a pénzben beszedett alapletek összegét, vagy a kitettségeket több letétkezelő igénybevételeivel diverzifikálják.
- (30) A biztosíték értéke nem mutathat jelentős pozitív korrelációt a biztosítékot nyújtó fél hitelképességével vagy a mögöttes, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, származtatott ügyleti portfólió értékével, mivel ez aláásná a beszedett biztosíték által nyújtott védelem hatékonyságát. Ennek megfelelően meg kell tiltani a biztosítékot nyújtó fél vagy a kapcsolt szervezetei által kibocsátott értékpapírok biztosítékként való elfogadását. A szerződő feleket kötelezni kell annak nyomon követésére is, hogy a beszedett biztosíték ne képviseljen egyéb rossz irányú kockázatot.
- (31) A teljesítő szerződő fél számára lehetővé kell tenni, hogy a szerződő fél nemteljesítése esetén kellően rövid idő alatt likvidálhassa az alapletétként vagy változó letétként beszedett biztosítékeszközöket, ezáltal védekezve a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteken elszenvedett veszteségek ellen. Ezeknek az eszközöknek ezért fölöttébb likvidnek kell lenniük, és nem lehetnek kitéve túlzott hitelkockázatnak, piaci kockázatnak vagy devizatarfolyam-kockázatnak. Amennyiben a biztosíték értéke mégis kitétt ilyen kockázatoknak, megfelelően kockázatteréken levonásokat kell alkalmazni.
- (32) A szerződő feleknek hatékony operatív eljárásokat kell működtetniük a biztosítékok kellő időben történő átruházásának biztosítására. Ennek érdekében a kétoldalú biztosítékcserét szabályozó eljárásoknak kellőképpen részletesnek, átláthatónak és stabilnak kell lenniük. Amennyiben a szerződő felek nem állapodnak meg a letéti felhívások hatékony számítására, kommunikálására és véglegesítésére vonatkozó operatív keretokről, és ezeket nem hozzák létre, az vitákhoz és a biztosítékcseréi elmulasztásához vezethet, aminek következtében biztosíték nélkül maradhatnak tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel kapcsolatos kitettségek. Rendkívül lényeges ezért, hogy a szerződő felek egyértelmű belső szabályozást és standardokat alakítsanak ki a biztosítéktranszfer tekintetében. Az e szabályozástól való eltéréseket szigorúan meg kell vizsgálnia minden olyan releváns belső érdekelt félnek, amely ezen eltérések engedélyezéséért felelős. A biztosíték operatív cseréjére alkalmazandó feltételeket emellett pontosan, részletesen, megbízhatóan, késedelem nélkül és következetesen nyilván kell tartani.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.)

- (33) A nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket kötő szerződő feleknek a jogbiztonság elősegítése érdekében biztosítékcseré-megállapodást kell kötniük. A biztosítékcseré-megállapodásnak következésképpen a szerződő felek nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre alkalmazandó valamennyi lényeges jogára és kötelezettségére ki kell terjednie.
- (34) A biztosítéket nyújtó szerződő fél nemteljesítése esetén a biztosíték védi a biztosítéket beszedő felet. Mindkét szerződő fél felelős ugyanakkor azért is, hogy a beszedett biztosítéket olyan módon kezeljék, amely a biztosítéket beszedő szerződő fél nemteljesítése esetén nem növeli az elhelyezett többletbiztosíték elvesztésének kockázatát a biztosítéket nyújtó szerződő fél számára. Következésképpen a szerződő felek közötti kétoldalú megállapodásnak mindkét szerződő fél számára lehetővé kell tennie, hogy amikor erre jogosultakká válnak, kellő időben hozzáférjenek a biztosítékhoz; ez indokolja az elkülönítésre és a megállapodás hatékonyságának e tekintetben való értékelésére vonatkozó szabályokat, figyelembe véve az egyes joghatóságokban érvényesülő jogi korlátokat és piaci gyakorlatokat.
- (35) Az alapletétként beszedett biztosíték újbóli elzálogosítása vagy felhasználása új kockázatokat hozna létre a szerződő felek számára, mivel nemteljesítés esetén harmadik felek követelésekkel élhetnének az eszközök tekintetében. A biztosíték eredeti beszedője vagy a harmadik fél nemteljesítése esetén felmerülő jogi és operatív nehézségek késleltethetnék vagy akár el is lehetetleníthetnék a biztosíték visszajuttatását. A keretrendszer hatékonyságának megőrzése és a partnerkockázat megfelelő csökkentése érdekében ezért meg kell tiltani az alapletétként beszedett biztosíték újbóli elzálogosítását vagy felhasználását.
- (36) Tekintettel a pénzeszközök elkülönítésével kapcsolatos nehézségekre, a pénzbeli biztosíték cseréjére vonatkozóan egyes joghatóságokban követett jelenlegi gyakorlatokra és az értékpapírokkal szemben a pénzbeli biztosíték használatának szükségességére azokban az esetekben, amikor az értékpapírtranszfert operatív tényezők akadályozhatják, az alapletétként beszedett pénzbeli biztosítéket minden esetben központi banknál vagy harmadik fél hitelintézetnél kell elhelyezni, mivel ez biztosítja az ügylet két szerződő felétől való elkülönítést. Az elkülönítés biztosítása érdekében a harmadik fél hitelintézet nem tartozhat a szerződő felek bármelyikének csoportjával azonos csoportba.
- (37) Amennyiben valamely szerződő fél a csoporton belüli ügyletekre vonatkozó mentesség alkalmazásának szándékáról értesíti az érintett illetékes hatóságot, a szerződő félnek minden releváns, az illetékes hatóság számára az értékelés elvégzéséhez szükséges információt tartalmazó teljes dokumentációt be kell nyújtania annak érdekében, hogy az illetékes hatóság dönthessen a mentesség feltételeinek megvalósulásáról.
- (38) Valamely csoport csak számos feltétel teljesítése esetén tekinthető megfelelően helyénvaló és megbízható kockázatkezelési eljárásokat alkalmazó csoportnak. A csoportnak folyamatosan nyomon kell követnie a csoporton belüli kitettségeket, és a csoporton belüli, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből származó kötelezettségek kellő időben történő teljesítését a csoporton belüli ügyletek összetettségének megfelelő, csoportszintű nyomonkövetési és likviditási eszközök alapján garantálni kell.
- (39) A csoporton belüli ügyletekre vonatkozó mentesség alkalmazhatósága érdekében biztosítani kell, hogy jogszabályi, szabályozási, adminisztratív vagy az alkalmazandó jog által előírt egyéb kötelező rendelkezésből származó korlát ne akadályozhassa meg a csoporton belüli szerződő feleket abban, hogy teljesítsék a csoporton belüli ügyletek feltételei szerinti pénzáttalalásokkal, illetve kötelezettségek vagy értékpapírok visszafizetésével kapcsolatos kötelezettségeiket. Hasonlóképpen, a csoporton belüli szerződő felek vagy a csoport nem működtethet olyan operatív vagy kereskedelmi gyakorlatokat, amelyek azt eredményezhetik, hogy fizetési kötelezettségek napi esedékessé válásakor nem állnak rendelkezésre eszközök a kifizetés teljesítésére, vagy amelyek lehetetlenné teszik az eszközök haladéktalan elektronikus áttalalását.
- (40) Ez a rendelet számos olyan részletes követelményt tartalmaz, amely a letétnyújtási kötelezettség alóli csoportszinten alkalmazható mentességre vonatkozik a csoporton belüli ügyletek esetén. E követelményeken túlmenően, amennyiben a csoporton belüli szerződő felek egyike olyan harmadik országban telepedett le, amelynek esetében még nem állapították meg a 648/2012/EU rendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerint az egyenértékűséget, a csoport köteles változó letétet és megfelelően elkülönített alapletétet cserélni minden, ilyen harmadik országban letelepedett leányvállalattal kötött csoporton belüli ügylet esetében. A letéti követelmények aránytalan alkalmazásának megelőzése és az elszámolási kötelezettségre vonatkozó hasonló követelmények figyelembevétele

érdekében az említett kötelezettséget késleltetve kell bevezetni. Ezáltal elegendő idő biztosítható az egyenértékűség megállapítását célzó folyamat lezárására, és elkerülhető, hogy az erőforrásokat rossz hatékonyság mellett csoportosítsák a harmadik országbeli leányvállalatokat működtető csoportokhoz.

- (41) Az arányosság elvét figyelembe véve a kisebb portfólióval, következésképpen általában kisebb méretű üzleti tevékenységgel rendelkező szerződő felek számára hosszabb időt kell biztosítani ahhoz, hogy az e rendeletben meghatározott követelményekhez igazítsák belső rendszereiket és eljárásaikat. A nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből származó kockázatok csökkentése és e rendelet arányos alkalmazása közötti helyes egyensúly megteremtése, valamint a nemzetközi konzisztencia megvalósítása, a szabályozási arbitrázs lehetőségeinek minimalizálása és a piaci zavarok elkerülése érdekében a követelményeket fokozatosan kell bevezetni. A bevezetési időszak figyelembe veszi a BCBS-IOSCO keretrendszerben megállapított ütemtervet, amelyet egy, az uniós hitelintézetekre is kiterjedő mennyiségi hatásvizsgálat alapján fogadtak el.
- (42) A rendelet (*) meghatározza a fizikailag teljesítendő határidős devizaügyletek uniós fogalmát. Jelenleg azonban ez a fogalom meghatározás még nem alkalmazandó, és ezeket a termékeket az Unióban nem egységesen definiálják. Ezért elkerülendő az egyenlőtlen uniós feltételek kialakítását, a megfelelő kockázatsökkentési technikák bevezetését össze kell hangolni a vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának időpontjával. A kockázatsökkentési technikák túlzottan késedelmes bevezetésének elkerülése érdekében mindazonáltal konkrét alkalmazási dátum is meghatározásra kerül.
- (43) A piac szétaprózódásának elkerülése és az Unióban letelepedett uniós szerződő felek egyenlő globális szintű versenyfeltételeinek biztosítása érdekében, valamint tekintettel arra a tényre, hogy egyes joghatóságokban a változó letétek és az alapeltek cseréjére részvényopciók és részvényindex-opciók esetében nem vonatkoznak egyenértékű letéti követelmények, az e termékekre vonatkozó követelményeket fokozatosan kell bevezetni. A bevezetési időszak időt ad más joghatóságok szabályozási folyamatainak nyomon követésére és annak biztosítására, hogy megfelelő követelmények vonatkozzanak az Unióban az ilyen ügyletekkel kapcsolatos partnernokkázatok csökkentésére a szabályozási arbitrázs lehetőségének egyidejű kizárása mellett.
- (44) A jogbiztonság és a pénzügyi piacok esetleges zavarainak elkerülése érdekében helyénvaló pontosítani a meglévő ügyletek kezelésére vonatkozó szabályokat.
- (45) Ez a rendelet az Európai Bankhatóság, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság és az Európai Értékpapírpiazi Hatóság által a Bizottságnak benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.
- (46) Az Európai Bankhatóság, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság és az Európai Értékpapírpiazi Hatóság nyilvános konzultációt tartott a rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetről, elvégezték a kapcsolódó költség-haszon elemzést, és kikérték az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 37. cikkével összhangban létrehozott banki érdekképviselői csoport, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 37. cikkével összhangban létrehozott biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviselői csoport és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 37. cikkével összhangban létrehozott értékpapírpiazi érdekképviselői csoport véleményét.
- (47) Az 1093/2010/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésének ötödik, hatodik és hetedik albekezdésében, az 1095/2010/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésének ötödik, hatodik és hetedik albekezdésében és az

(*) C(2016) 2398 final.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1095/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

1094/2010/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésének ötödik, hatodik és hetedik albekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően ez a rendelet módosításokat tartalmaz ahhoz a szabályozástechnikai standardtervezethez képest, amelyet az Európai Bankhatóság, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság, valamint az Európai Értékpapírpiaci Hatóság hivatalos vélemény formájában nyújtott be újra a Bizottságnak a Bizottság javasolt módosításai alapján,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

A KOCKÁZATKEZELÉSI ELJÁRÁSOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Fogalm meghatározások és általános követelmények

1. cikk

Fogalm meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „alapletét”: a szerződő fél jelenlegi és potenciális jövőbeli kitettségeinek a legutóbbi letétbeszedés és a másik szerződő fél nemteljesítését követő pozíciózárás vagy piacikockázat-fedezés között történő fedezése céljából a szerződő fél által beszedett biztosíték;
2. „változó letét”: a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (2) bekezdésében említett, a nyitott ügyletek piaci értéken történő vagy modellalapú napi értékelésének eredményét tükröző, a szerződő fél által beszedett biztosíték;
3. „nettósítási halmaz”: két szerződő fél által kötött, nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek olyan halmaza, amely jogilag végrehajtható kétoldalú nettósítási megállapodás hatálya alá tartozik.

2. cikk

Általános követelmények

(1) A szerződő felek kockázatkezelési eljárásokat hoznak létre, alkalmaznak és dokumentálnak a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében megvalósuló biztosítékcserre tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben említett kockázatkezelési eljárások kiterjednek a következők biztosítását vagy meghatározását célzó eljárásokra:

- a) a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben alkalmazott biztosítékok elismerhetősége, a 2. szakasznak megfelelően;
- b) a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben alkalmazott letétek számítása és beszedése, a 3. szakasznak megfelelően;
- c) a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben alkalmazott biztosítékok kezelése és elkülönítése, az 5. szakasznak megfelelően;
- d) a biztosítékok kiigazított értékének számítása, a 6. szakasznak megfelelően;
- e) a szerződő felek közötti információcsere és az (1) bekezdésben említett kockázatkezelési eljárások alóli kivételek engedélyezése és nyilvántartása;
- f) a II. fejezetben meghatározott kivételek jelentése a felső vezetésnek;
- g) a szerződő felek által legkésőbb a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügylet megkötéséig véglegesítendő, szükséges megállapodások feltételei, ideértve a nettósítási megállapodás és a 3. cikknek megfelelő biztosítékcserre-megállapodás feltételeit is;

- h) a biztosíték likviditásának időszakos ellenőrzése;
- i) nemteljesítés esetén a biztosíték kellő időben történő visszanyerése a biztosítékot nyújtó szerződő fél által a biztosítékot beszedő szerződő féltől; valamint
- j) a csoporton belüli ügyletnek minősülő, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből eredő kitettségek rendszeres nyomon követése és az ilyen ügyletekből származó kötelezettségek kellő időben történő teljesítése.

Az első albekezdés g) pontja alkalmazásában a megállapodások feltételei magukban foglalják a megkötendő, nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből származó kötelezettségek valamennyi vonatkozását, de legalább a következőket:

- a) a szerződő felek közötti fizetési kötelezettségek;
- b) a fizetési kötelezettségek nettósításának feltételei;
- c) a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek nemteljesítési eseményei vagy egyéb megszűnési eseményei;
- d) a fizetési kötelezettségekkel kapcsolatban használt valamennyi számítási módszer;
- e) a fizetési kötelezettségek megszűnés kori nettósításának feltételei;
- f) a jogok és kötelezettségek megszűnés kori átruházása;
- g) a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó irányadó jog.

(3) Nettósítási vagy biztosítékcserre-megállapodás megkötésekor a szerződő felek független jogi felülvizsgálat keretében ellenőrzik e megállapodások végrehajthatóságát. A felülvizsgálatot elvégezheti független belső részleg vagy független harmadik fél.

A felülvizsgálat elvégzésére vonatkozó, első albekezdésben említett követelmény a nettósítási megállapodás vonatkozásában akkor teljesül, amikor a nettósítási megállapodást az 575/2013/EU rendelet 296. cikkének megfelelően elismerik.

(4) A szerződő felek létrehozzák az általuk kötött nettósítási és biztosítékcserre-megállapodások végrehajthatóságának folyamatos értékelését biztosító politikákat.

(5) Az (1) bekezdésben említett kockázatkezelési eljárásokat szükség esetén, de legalább évente tesztelni kell, felül kell vizsgálni és naprakésszé kell tenni.

(6) Az illetékes hatóság kérésére a 4. szakasz szerinti alpletémodelleket használó szerződő feleknek késedelem nélkül be kell nyújtaniuk a (2) bekezdés b) pontjában említett kockázatkezelési eljárásokkal kapcsolatos bármely dokumentumot.

3. cikk

Biztosítékcserre-megállapodás

A 2. cikk (2) bekezdése első albekezdésének g) pontjában említett biztosítékcserre-megállapodás kiterjed legalább a következő feltételekre:

- a) a szükséges biztosíték szintje és típusa;
- b) az elkülönítésre vonatkozó intézkedések;
- c) a nettósítási halmaz, amelyre a biztosítékcserre vonatkozik;
- d) a letéti felhívást tartalmazó értesítésekre, azok visszaigazolására és módosítására vonatkozó eljárások;
- e) a letéti felhívások teljesítésére vonatkozó eljárások az egyes elismerhető biztosítéktípusok esetében;

- f) a letétszámítási és biztosítékértékelési feladatok elosztása és e feladatok teljesítésével kapcsolatos eljárások, módszerek, határidők;
- g) nemteljesítésnek minősülő vagy a megállapodás megszűnését eredményező események;
- h) a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre alkalmazandó jog;
- i) a biztosítékcseré-megállapodásra alkalmazandó jog.

2. SZAKASZ

Elismerhetőség

4. cikk

Elismerhető biztosítékok

- (1) A szerződő felek csak a következő eszközosztályokba tartozó biztosítékot fogadhatnak el:
- a) pénzeszköz, valamely számlán bármilyen pénznemben jóváírt pénz vagy pénz visszafizetésére szóló hasonló követelés, például pénzügyi letét formájában;
 - b) arany, „good delivery” minősítésű kiutalt tömbarany formájában;
 - c) tagállami központi kormányzat vagy központi bank által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
 - d) olyan tagállami regionális kormányzat vagy helyi hatóság által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, amelynek kitétségeit az 575/2013/EU rendelet 115. cikkének (2) bekezdése értelmében úgy kell kezelni, mint az adott tagállam központi kormányzatával szembeni kitétségeket;
 - e) olyan tagállami közszektorbeli intézmény által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, amelynek kitétségeit az 575/2013/EU rendelet 116. cikkének (4) bekezdése értelmében úgy kell kezelni, mint az adott tagállam központi kormányzatával, regionális kormányzatával vagy helyi hatóságával szembeni kitétségeket;
 - f) a d) pontban említettől eltérő tagállami regionális kormányzat vagy helyi hatóság által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
 - g) az e) pontban említettől eltérő tagállami közszektorbeli intézmény által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
 - h) az 575/2013/EU rendelet 117. cikkének (2) bekezdésében felsorolt multilaterális fejlesztési bank által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
 - i) az 575/2013/EU rendelet 118. cikkében felsorolt nemzetközi szervezet által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
 - j) harmadik ország kormányzata vagy központi bankja által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
 - k) harmadik országnak a d) és e) pont követelményeit teljesítő regionális kormányzata vagy helyi hatósága által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
 - l) harmadik országnak a d) és e) pontban említettől eltérő regionális kormányzata vagy helyi hatósága által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;
 - m) hitelintézet vagy befektetési vállalkozás által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, beleértve a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 52. cikkének (4) bekezdésében említett kötvényeket;
 - n) vállalati kötvény;
 - o) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 61. pontja szerinti – az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 63. pontja szerinti újra-értékpapírosításnak nem minősülő – értékpapírosítás legelőbbre sorolt ügyletrészsorozata;
 - p) átváltoztatható kötvény, amennyiben a kötvény kizárólag az 575/2013/EU rendelet 197. cikke (8) bekezdésének a) pontja alapján meghatározott indexben szereplő részvényre váltható át;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

- q) az 575/2013/EU rendelet 197. cikke (8) bekezdésének a) pontja alapján meghatározott indexben szereplő részvény;
- r) átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) befektetési jegye vagy részvénye, amennyiben teljesülnek az 5. cikkben meghatározott feltételek.
- (2) A szerződő fél csak abban az esetben fogadhat el az (1) bekezdés f), g) és k)–r) pontjában meghatározott eszközosztályba tartozó biztosítékot, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) az eszközt nem a biztosítékot nyújtó szerződő fél bocsátja ki;
- b) az eszközt kibocsátó szervezet és a biztosítékot nyújtó szerződő fél nem tartozik azonos csoporthoz;
- c) az eszköz vonatkozásában nem merül fel az 575/2013/EU rendelet 291. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott jelentős mértékű rossz irányú kockázat.

5. cikk

Elismerhetőségi kritériumok ÁÉKBV befektetési jegye vagy részvénye esetében

- (1) A 4. cikk (1) bekezdésének r) pontja alkalmazásában ÁÉKBV-k befektetési jegye vagy részvénye csak abban az esetben használható elismerhető biztosítékként, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a befektetési jegyek vagy részvények nyilvános napi árjegyzéssel rendelkeznek;
- b) az ÁÉKBV a 4. cikk (1) bekezdése szerinti elismerhető eszközökbe történő befektetésekre korlátozódik;
- c) az ÁÉKBV megfelel az 575/2013/EU rendelet 132. cikkének (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

A b) pont alkalmazásában az ÁÉKBV a befektetett eszközök kockázatainak fedezésére származtatott eszközöket is alkalmazhat.

Ha egy ÁÉKBV másik ÁÉKBV-k részvényeibe vagy befektetési jegyeibe fektet be, az első albekezdésben meghatározott feltételek ez utóbbi ÁÉKBV-kra is alkalmazandók.

- (2) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, amennyiben egy ÁÉKBV vagy bármely mögöttes ÁÉKBV nem csak a 4. cikk (1) bekezdése szerinti elismerhető eszközökbe fektet be, úgy az ÁÉKBV befektetési jegye vagy részvénye értékének csak az elismerhető eszközökbe történő befektetést képviselő része használható az e cikk (1) bekezdése szerinti elismerhető biztosítékként.

Az első albekezdés egy ÁÉKBV minden olyan mögöttes ÁÉKBV-jére is alkalmazandó, amely maga is mögöttes ÁÉKBV-ket használ.

- (3) Amennyiben az ÁÉKBV nem elismerhető eszközeinek értéke negatív értéket is felvehet, az ÁÉKBV az (1) bekezdésnek megfelelően elismerhető biztosítékként használható befektetési jegyeinek vagy részvényeinek értékét úgy kell meghatározni, hogy az elismerhető eszközök értékéből levonjuk a nem elismerhető eszközök maximális negatív értékét.

6. cikk

Hitelminőségi értékelés

- (1) A biztosítékot beszedő szerződő fél a következő módszerek egyike révén értékeli a 4. cikk (1) bekezdésének c), d) és e) pontjában említett eszközosztályba tartozó, nem a kibocsátó hazai pénznemében denominált vagy finanszírozott eszközök és a 4. cikk (1) bekezdésének f), g), j)–n) és p) pontjában említett eszközosztályba tartozó eszközök hitelminőségét:

- a) a biztosítékot beszedő szerződő fél (3) bekezdésben említett belső minősítése;

- b) a biztosítékot nyújtó szerződő fél (3) bekezdésben említett belső minősítése, amennyiben ez a szerződő fél az Unióban vagy olyan harmadik országban letelepedett, ahol a 2013/36/EU irányelv 127. cikkének megfelelően az uniós jogban meghatározottal egyenértékűnek minősített összevont alapú felügyelet hatálya alatt áll;
- c) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 98. pontjában meghatározott, elismert külső hitelminősítő intézet által kibocsátott hitelminősítés vagy az említett rendelet 137. cikkében említett, exporthitel-ügynökség általi hitelminősítés.
- (2) A biztosítékot beszedő szerződő fél a 4. cikk (1) bekezdésének o) pontjában említett eszközosztályba tartozó eszközök hitelminőségét az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett módszer révén értékeli.
- (3) Az a szerződő fél, amely az 575/2013/EU rendelet 143. cikkének megfelelően engedélyt kapott a belső minősítésen alapuló módszer használatára, a belső minősítést használhatja az e rendelet alkalmazásában beszedett biztosíték hitelminőségének értékelésére.
- (4) A (3) bekezdésnek megfelelően a belső minősítésen alapuló módszert használó szerződő fél az I. mellékletnek megfelelően határozza meg a biztosíték hitelminőségi besorolását.
- (5) A (3) bekezdésnek megfelelően a belső minősítésen alapuló módszert használó szerződő fél tájékoztatja a másik szerződő felet a biztosítékként kicserélendő eszközökre vonatkozó, a (4) bekezdésben említett hitelminőségi besorolásról.
- (6) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában a hitelminőségi értékelést az 575/2013/EU rendelet 136. cikkének vagy 270. cikkének megfelelően kell hozzárendelni a meghatározott hitelminőségi besorolásokhoz.

7. cikk

Az elismerhető eszközökre vonatkozó különös követelmények

- (1) A szerződő felek csak abban az esetben használhatnak biztosítékként a 4. cikk (1) bekezdésének f), g) és j)–p) pontjában említett eszközöket, amennyiben azok 6. cikk szerinti hitelminőségi besorolása 1, 2 vagy 3.
- (2) A szerződő felek csak abban az esetben használhatnak biztosítékként a 4. cikk (1) bekezdésének c), d) és e) pontjában említett, nem a kibocsátó hazai pénznemében denominált vagy finanszírozott eszközöket, amennyiben azok 6. cikk szerinti hitelminőségi besorolása 1, 2, 3 vagy 4.
- (3) A szerződő felek eljárásokat hoznak létre az (1) és (2) bekezdés szerinti, biztosítékként kicserélt azon eszközök kezelésére, amelyek majdani hitelminőségi besorolása:
- a) 4 vagy rosszabb, az (1) bekezdésben említett eszközök esetében;
- b) rosszabb mint 4, a (2) bekezdésben említett eszközök esetében.
- (4) A (3) bekezdésben említett eljárásoknak meg kell felelniük a következő követelmények mindegyikének:
- a) meg kell tiltaniuk, hogy a szerződő felek a (3) bekezdésben említett hitelminőségi besorolást kapott további eszközöket cseréljenek;
- b) ütemtervet kell létrehozniuk a (3) bekezdésben említett hitelminőségi besorolást kapott és biztosítékként már kicserélt eszközök két hónapot nem meghaladó időtartamon belüli lecserélésére;
- c) meg kell határozniuk egy olyan hitelminőségi besorolást, amelynek esetében a (3) bekezdésben említett eszközöket azonnal le kell cserélni;
- d) lehetővé kell tenniük, hogy a szerződő felek növeljék a vonatkozó biztosítékre alkalmazandó levonást (haircut), amennyiben a biztosítékot nem cserélték le a b) pontban említett ütemtervnek megfelelően.
- (5) A szerződő felek nem használhatnak biztosítékként a 4. cikk (1) bekezdésében említett eszközosztályt, amennyiben nem férnek hozzá az adott eszközosztály piacához, vagy a biztosítékot nyújtó szerződő fél nemteljesítése esetén nem képesek kellő időben értékesíteni az érintett eszközöket.

8. cikk

Az alapletétre vonatkozó koncentrációs határértékek

(1) A 13. cikknek megfelelően alapletétként beszedett biztosíték esetében a következő határértékek alkalmazandók a biztosítékot beszedő egyes szerződő felekre:

- a) a 4. cikk (1) bekezdésének b), f), g) és l)–r) pontjában említett eszközosztályból beszedett, azonos kibocsátó vagy azonos csoporthoz tartozó szervezetek által kibocsátott alapletét értékének összege nem haladhatja meg a következő értékek közül a nagyobbát:
 - i. a biztosítékot nyújtó szerződő féltől beszedett biztosíték értékének 15 %-a;
 - ii. 10 millió EUR vagy azzal egyenértékű összeg más pénznemben;
- b) a 4. cikk (1) bekezdésének o), p) és q) pontjában említett eszközosztályból beszedett alapletét értékének összege nem haladhatja meg a következő értékek közül a nagyobbát, amennyiben a p) és q) pontban említett eszközosztályba tartozó eszközöket az 575/2013/EU rendelet által meghatározott intézmények bocsátották ki:
 - i. a biztosítékot nyújtó szerződő féltől beszedett biztosíték 40 %-a;
 - ii. 10 millió EUR vagy azzal egyenértékű összeg más pénznemben.

Az első albekezdésben meghatározott határértékek ÁÉKBV-k befektetési jegyeire és részvényeire is alkalmazandó, amennyiben az ÁÉKBV elsődlegesen az első albekezdésben említett eszközosztályokba fektet be.

(2) A 13. cikknek megfelelően alapletétként beszedett, 1 milliárd EUR-t meghaladó értékű biztosíték esetében, ha a szerződő felek mindegyike a (3) bekezdésben felsorolt kategóriák egyikébe tartozik, a következő határértékek alkalmazandók az 1 milliárd EUR-t meghaladó, szerződő féltől beszedett alapletét összegére:

- a) a 4. cikk (1) bekezdésének c)–l) pontjában említett eszközosztályokból beszedett, azonos kibocsátó vagy azonos országban székhellyel rendelkező kibocsátók által kibocsátott alapletét értékének összege nem haladhatja meg az adott szerződő féltől beszedett alapletét értékének 50 %-át.
- b) Pénzbeli alapletét beszedése esetén, az a) pontban említett 50 %-os koncentrációs határértéknek figyelembe kell vennie az adott pénzeszközt tartó harmadik fél vagy letétkezelő által okozott kockázati kitettségeket is.

(3) A (2) bekezdésben említett szerződő felek a következők lehetnek:

- a) a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének megfelelően globálisan rendszerszinten jelentős intézményként (G-SII) azonosított intézmények;
- b) a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének megfelelően egyéb rendszerszinten jelentős intézményként (O-SII) azonosított intézmények;
- c) nyugdíjkonstrukció-rendszernek nem minősülő szerződő felek, amelyek esetében a beszedendő biztosítékok értékének összege meghaladja az 1 milliárd EUR-t.

(4) A 13. cikknek megfelelően alapletétként nyugdíjkonstrukció-rendszertől vagy ilyen rendszer által beszedett, 1 milliárd EUR-t meghaladó értékű biztosíték esetében a biztosítékot beszedő szerződő fél eljárásokat hoz létre a 4. cikk (1) bekezdésének c)–l) pontjában említett eszközosztályból beszedett biztosítékok koncentrációs kockázatának kezelésére, ideértve az említett biztosítékok megfelelő diverzifikációját is.

(5) Amennyiben a (3) bekezdés a) és b) pontjában említett valamely intézmény pénzeszköz formájában olyan egyetlen szerződő féltől szed be alapletétet, amely ugyancsak az említett pontok szerinti intézmény, a biztosítékot beszedő szerződő fél biztosítja, hogy az adott alapletétnek legfeljebb 20 %-a kerüljön elhelyezésre bármely egyetlen harmadik fél letétkezelőnél.

(6) Az (1)–(4) bekezdés nem alkalmazandó az olyan pénzügyi eszközök formájában beszedett biztosítékokra, amelyek megegyeznek a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügylet mögöttes pénzügyi eszközével.

(7) A biztosítékot beszedő szerződő fél legalább minden olyan esetben értékeli az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek való megfelelést, amikor a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően alapletét számítására kerül sor.

(8) A (7) bekezdéstől eltérve, a 648/2012/EU rendelet 2. cikke (10) bekezdése a), b) és c) pontjában említett szerződő fél negyedévente is értékelheti a (2) bekezdésben említett feltételeknek való megfelelést, amennyiben az egyes szerződő felektől beszedett alapletét összege az értékelést megelőző negyedévben mindenkor alatta marad a 800 millió EUR-nak.

3. SZAKASZ

A letét számítása és beszedése

9. cikk

A számítás gyakorisága és a számítás időpontjának meghatározása

- (1) A szerződő felek a változó letétet a 10. cikknek megfelelően, legalább naponta számítják.
- (2) A szerződő felek az alapletétet a 11. cikknek megfelelően, legkésőbb a következő események valamelyikét követő munkanapon számítják ki:
 - a) a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli, új származtatott ügyletet végrehajtják, vagy azt felveszik a nettósítási halmazba;
 - b) a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli, meglévő származtatott ügylet lejár, vagy azt eltávolítják a nettósítási halmazból;
 - c) a nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli, meglévő származtatott ügylet fizetési eseményt vagy teljesítést vált ki, ide nem értve letétek nyújtását vagy beszedését;
 - d) amennyiben az alapletétet a 11. cikk (1) bekezdésében említett sztenderd módszernek megfelelően számítják ki, és a lejáratig hátralévő idő csökkenése miatt a meglévő ügyletet a IV. melléklet 1. pontjában említett eszközkategória tekintetében átsorolják;
 - e) amennyiben a megelőző tíz munkanapon nem került sor számításra.
- (3) Az alapletét és a változó letét számítása napjának meghatározása céljából a következők alkalmazandók:
 - a) amennyiben a két szerződő fél azonos időzónához tartozik, a számítást a megelőző munkanap nettósítási halmaza alapján kell elvégezni;
 - b) amennyiben a két szerződő fél nem azonos időzónához tartozik, a számítást a nettósítási halmazban lévő azon ügyletek alapján kell elvégezni, amelyeket azon időzóna megelőző munkanapján 16.00 óra előtt kötöttek meg, ahol elsőként lett 16.00 óra.

10. cikk

A változó letét számítása

A szerződő fél által beszédendő változó letét összege a nettósítási halmazban lévő összes ügylet a 648/2012/EU rendelet 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően számított értékének összege, mínusz a korábban beszedett összes változó letét értéke, mínusz a nettósítási halmazban lévő minden egyes ügylet ügyletkötés kori nettó értéke, plusz a korábban nyújtott összes változó letét értéke.

11. cikk

Az alapletét számítása

- (1) A szerződő felek a beszédendő alapletét összegét a IV. mellékletben meghatározott sztenderd módszer, a 4. szakaszban említett alapletétmodellek vagy mindkettő alkalmazásával számítják ki.

- (2) Az alapletét beszédése során a két szerződő fél között az alapletétösszegek nem ellentételezhetők.
- (3) Amennyiben a szerződő felek ugyanazon nettósítási halmaz tekintetében a IV. mellékletben meghatározott sztenderd módszert és a 4. szakaszban említett alapletétmodelleket egyaránt alkalmazzák, ezeket minden egyes tőzsdén kívüli származtatott ügylet esetében következetesen kell alkalmazniuk.
- (4) Az alapletétet a 4. szakasznak megfelelően számító szerződő felek a számításban nem vehetik figyelembe a biztosítékkal nem fedezett kitettségek értéke és a biztosíték értéke közötti korrelációt.
- (5) A szerződő felek megállapodnak az egyes szerződő felek által beszédendő alapletét számításához használt módszerben, de nem kötelesek azonos módszert alkalmazni.
- (6) Amennyiben a szerződő felek egyike vagy mindkettő alapletétmodellt alkalmaz, megállapodnak a 4. szakasznak megfelelően kidolgozott modellben.

12. cikk

A változó letét rendelkezésre bocsátása

- (1) A biztosítékot nyújtó szerződő fél a változó letétet:
- a) a változó letét számításának a 9. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott napján;
 - b) a (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén a változó letét számításának a 9. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott napját követő két munkanapon belül bocsátja rendelkezésre.
- (2) A változó letét csak a következő tekintetében bocsátható rendelkezésre az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően:
- a) olyan származtatott ügyleteket tartalmazó nettósítási halmazok, amelyekre e rendeletnek megfelelően nem vonatkozik alapletét-követelmény, amennyiben a biztosítékot nyújtó szerződő fél a változó letét számításának napján vagy azt megelőzően a 15. cikknek megfelelően az alapletétekre alkalmazandóval megegyező módon számított, elismerhető biztosítékeszközöket tartalmazó változóletét-előleget nyújtott, amelyre a biztosítékot beszedő szerződő fél a számítás napja és a beszedés napja közötti (a számítás napját is tartalmazó) napok számával egyenlő vagy annál hosszabb letéti kockázati periódust (MPOR) alkalmazott;
 - b) olyan ügyleteket tartalmazó nettósítási halmazok, amelyekre e rendeletnek megfelelően alapletét-követelmény vonatkozik, amennyiben az alapletét a következő módszerek egyike révén kiigazításra került:
 - i. a 15. cikk (2) bekezdésében említett MPOR-t a 9. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott számítás napja és az e cikk (1) bekezdésének megfelelően meghatározott beszedés napja közötti (a számítás napját is tartalmazó) napok számával megnövelték;
 - ii. a 11. cikkben említett sztenderd módszernek megfelelően számított alapletétet megnövelték olyan megfelelő módszer használatával, amely a 9. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott számítás napja és az e cikk (2) bekezdésének megfelelően meghatározott beszedés napja közötti (a számítás napját is tartalmazó) napok számával megnövelt MPOR-t vesz figyelembe.

Az a) pont alkalmazásában, amennyiben a két szerződő fél között nem működik elkülönítési mechanizmus, a felek a nyújtandó összegeket ellentételezhetik.

- (3) Amennyiben vita merül fel az esedékes változó letét összegére vonatkozóan, a szerződő felek az (1) bekezdésben említettnek megfelelő időkereten belül legalább a változó letét nem vitatott részét rendelkezésre bocsátják.

13. cikk

Az alapletét rendelkezésre bocsátása

- (1) A biztosítékot nyújtó szerződő fél az alapletétet az 5. szakasznak megfelelően bocsátja rendelkezésre.

(2) A biztosítékot nyújtó szerződő fél az alapletétet a 9. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott számítás napján bocsátja rendelkezésre.

(3) Amennyiben vita merül fel az esedékes alapletét összegére vonatkozóan, a szerződő felek a 9. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott számítás napján legalább az alapletét nem vitatott részét rendelkezésre bocsátják.

4. SZAKASZ

Alapletétmodellek

14. cikk

Általános követelmények

(1) Amennyiben valamelyik szerződő fél alapletétmodellt használ, azt kidolgozhatja a szerződő felek bármelyike, mindkét szerződő fél vagy megbízott harmadik fél.

Amennyiben valamelyik szerződő fél megbízott harmadik fél által kidolgozott alapletétmodellt használ, a szerződő fél marad felelős azért, hogy a modell megfeleljen az e szakaszban említett követelményeknek.

(2) Az alapletétmodelleket olyan módon kell kialakítani, hogy azok tükrözzék a nettósítási halmazban lévő, nem központi szerződő félén keresztül elsámlott, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekből származó valamennyi lényeges kockázatot, beleértve e kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, és megfeleljenek a következő követelményeknek:

- a) a modell tartalmazza a nettósítási halmazban lévő ügyletek pénznemének megfelelő kockázati tényezőket;
- b) a modell tartalmazza az említett ügyletek pénznemének megfelelő kamatkockázati tényezőket;
- c) a hozamgörbét legalább hat lejárat csoportra kell felosztani a főbb devizák és piacok kamatkockázati kitettségei tekintetében;
- d) a modell tükrözi a különböző hozamgörbék és különböző lejárat csoportok közötti mozgások kockázatát;
- e) a modell külön kockázati tényezőket tartalmaz legalább minden egyes olyan részvényre, részvényindexre, árura vagy áruindexre, amely az említett ügyletek vonatkozásában jelentősnek minősül;
- f) a modell tükrözi a kevésbé likvid pozíciókból és a korlátozott átláthatóságú pozíciókból reális piaci forgatókönyvek mellett származó kockázatokat;
- g) a modell tükrözi az olyan származtatott ügyletekből származó, a modell egyéb jellemzői által nem mért kockázatokat, amelyek alapterméke hitelkockázati ügylet;
- h) a modell tükrözi a hasonló (de nem azonos) mögöttes kockázati tényezők közötti mozgások kockázatát és a lejárat eltérésekből származó értékváltozásoknak való kitettséget;
- i) a modell tükrözi a főbb nem lineáris függőségeket;
- j) a modell tartalmaz a modell teljesítményét statisztikai vizsgálatokkal mérő utótesztelési módszereket;
- k) a modell meghatározza, mely események váltanak ki modellcserét, újrakalibrálást vagy más korrekciós intézkedést.

(3) A 2. cikk (1) bekezdésében említett kockázatkezelési eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy a modell teljesítményét folyamatosan nyomon kövessék, és ennek keretében legalább háromhavonta utótesztelést végezzenek a modellen.

Az első albekezdés alkalmazásában az utótesztelés magában foglalja a modell által generált értékek összehasonlítását a nettósítási halmazban lévő, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tényleges piaci értékeivel.

(4) A 2. cikk (1) bekezdésében említett kockázatkezelési eljárásokban vázolni kell az utóteszteléshez használt módszertant, ideértve a modell teljesítményének statisztikai tesztelését is.

(5) A 2. cikk (1) bekezdésében említett kockázatkezelési eljárásokban ismertetni kell, milyen utótesztelési eredmények vezetnek a modell módosításához, újralibrálásához vagy más korrekciós intézkedéshez.

(6) A 2. cikk (1) bekezdésében említett kockázatkezelési eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy a szerződő felek megőrizzék az e cikk (3) bekezdésében említett utótesztelés eredményeit.

(7) A szerződő felek eljuttatják a másik szerződő félhez az alapletétmodell egy adott értéke számításának magyarázatához szükséges mindazon információkat, amelyek alapján bármely jól tájékozott harmadik fél képes ellenőrizni a számítást.

(8) Az alapletétmodellnek prudens módon kell tükröznie a paraméterek bizonytalanságát, a korrelációt, a báziskockázatot és az adatminőséget.

15. cikk

Konfidenciaintervallum és letéti kockázati periódus

(1) A nettósítási halmazban lévő, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek értékének az alapletét alapletétmodell alkalmazásával történő számításához használt, feltételezett eltéréseit 99 %-os egyoldali konfidenciaintervallum és legalább tíznapos MPOR alapján kell számítani.

(2) Az (1) bekezdésben említett, az alapletét alapletétmodell alkalmazásával történő számításához használt MPOR magában foglalja:

a) a szerződő felek közötti legutolsó változóletét-csere és a szerződő fél nemteljesítése között eltelt időszakot;

b) az egyes, nettósítási halmazban lévő, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek felváltásához vagy az azokból származó kockázatok fedezéséhez szükséges becsült időszakot, figyelembe véve az adott típusú ügyletek piacának likviditását, az adott piacon kereskedett, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek teljes volumenét és a piaci szereplők számát.

16. cikk

A modell paramétereinek kalibrálása

(1) Az alapletétmodellekben használt paramétereket 3–5 éves időszakra vonatkozó historikus adatok alapján legalább évente kell kalibrálni.

(2) Az alapletétmodellek kalibrálásához használt adatoknak tartalmazniuk kell az (1) bekezdésben említett kalibrálás időpontja óta eltelt legutóbbi folyamatos időszak adatait, és legalább 25 %-uknak jelentős pénzügyi stresszhelyzeti időszakra kell vonatkozniuk („stresszhelyzeti adatok”).

(3) Amennyiben a (2) bekezdésben említett stresszhelyzeti adatok nem teszik ki az alapletétmodellben használt adatok legalább 25 %-át, az (1) bekezdésben említett historikus adatok közül a legrégebbiek helyett jelentős pénzügyi stresszhelyzeti időszakból származó adatokat kell használni, legalább az alapletétmodellben használt összes adat 25 %-áig.

- (4) A paraméterek kalibrálásához használt jelentős pénzügyi stresszhelyzeti időszakot legalább a 17. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes eszközosztály tekintetében külön kell azonosítani és alkalmazni.
- (5) A paramétereket egyenlően súlyozott adatok használatával kell kalibrálni.
- (6) A paraméterek a 15. cikknek megfelelően meghatározott MPOR-nál rövidebb időszakokra is kalibrálhatók. Rövidebb időszakok használata esetén a paramétereket megfelelő módszer alkalmazásával összhangba kell hozni az adott MPOR-ral.
- (7) A szerződő felek megállapítják a gyakoribb kalibrálást kiváltó körülményeket meghatározó elveket, és azokat írásba foglalják.
- (8) A szerződő felek létrehozzák azokat az eljárásokat, amelyeknek megfelelően a kicserélendő letétek értékét a piaci feltételekben bekövetkező változások nyomán a paraméterekben bekövetkező változások hatására módosítják. Ezeknek az eljárásoknak lehetővé kell tenniük, hogy a szerződő felek a paraméterváltozás miatt szükségessé váló kiegészítő alapletétet 1-től 30 munkanapig terjedő időszakon belül kicserélhessék.
- (9) A szerződő felek létrehozzák a modellben az (1) bekezdésnek megfelelően használt adatok minőségével kapcsolatos eljárásokat, ideértve a megfelelő adatszolgáltatók kiválasztását és az adatok tisztítását és interpolációját.
- (10) Az alapletétmodellekben használt adatok csak akkor tartalmazhatnak helyettesítő adatokat, ha mindkét következő feltétel teljesül:
- a rendelkezésre álló adatok nem elegendők, vagy nem tükrözik egy adott, a nettósítási halmazba tartozó tőzsdén kívüli származtatott ügylet vagy ügyletportfólió tényleges volatilitását;
 - a helyettesítő adatok használata konzervatív letéti szinteket eredményez.

17. cikk

Alaptermék-osztályok közötti diverzifikáció, fedezeti műveletek és kockázatkiegyenlítés

- (1) Az alapletétmodellek csak azonos nettósítási halmazba tartozó, nem központi szerződő félen keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket tartalmazhatnak. Az alapletétmodellek figyelembe vehetik az azonos nettósítási halmazba tartozó ügyletek kockázataiból származó diverzifikációt, fedezeti műveleteket és kockázatkiegyenlítést, feltéve hogy a diverzifikációra, a fedezeti műveletekre és a kockázatkiegyenlítésre csak a (2) bekezdésben említett mögöttes eszközosztályokon belül kerül sor.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában diverzifikációra, fedezeti műveletekre és kockázatkiegyenlítésre csak a következő mögöttes eszközosztályokon belül kerülhet sor:
- kamatláb, deviza és infláció;
 - részvény;
 - hitel;
 - áru és arany;
 - egyéb.

18. cikk

Minőségi követelmények

- (1) A szerződő felek belső irányítási eljárást hoznak létre az alapletétmodell megfelelőségének folyamatos alapon történő értékelésére, amely kiterjed a következők mindegyikére:
- a modell kezdeti validálása a modellt kidolgozó személyektől független, megfelelő képesítéssel rendelkező személyek által;
 - a modell újbóli validálása az alapletétmodell jelentős módosításakor, de legalább évente;

- c) rendszeres ellenőrzési eljárás a következők értékelésére:
- az adatforrások integritása és megbízhatósága;
 - a modell működtetéséhez használt vezetői információk rendszerek;
 - a használt adatok pontossága és teljessége;
 - a volatilitási és korrelációs feltételezések pontossága és megfelelősége.
- (2) Az alapletétmodell vonatkozásában a 2. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett kockázatkezelési eljárások dokumentálása meg kell feleljen valamennyi következő feltételnek:
- lehetővé kell tennie, hogy bármely jól tájékozott harmadik fél megértse az alapletétmodell felépítését és működésének részleteit;
 - tartalmaznia kell az alapletétmodell legfontosabb feltételezéseit és korlátait;
 - meg kell határoznia azokat a körülményeket, amelyek között az alapletétmodellben használt feltételezések érvényüket veszítik.
- (3) A szerződő feleknek az alapletétmodellt érintő minden változást dokumentálniuk kell. A dokumentációban részletezni kell az (1) bekezdésben említett, a változásokat követően végrehajtott validálások eredményeit is.

5. SZAKASZ

A biztosítékok kezelése és elkülönítése

19. cikk

A biztosítékok kezelése és elkülönítése

- (1) A 2. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett eljárások a következőket tartalmazzák:
- a tartott biztosítékok napi értékének számítása, a 6. szakasznak megfelelően;
 - a kapott biztosítékhoz való hozzáférést lehetővé tevő jogi konstrukciók és biztosítéktartási struktúra, amennyiben a biztosítékot harmadik fél tartja;
 - hogy a biztosítékot fizetésképtelenség által nem érintett letéti számlákon tartják, amennyiben az alapletétet a biztosítékot nyújtó szerződő fél tartja;
 - hogy a nem pénzbeli alapletétet a (3) és (4) bekezdésnek megfelelően tartják;
 - hogy a pénzbeli alapletétet központi banknál vagy olyan hitelintézetnél vezetett pénzeszámlákon tartják, amely megfelel a következő feltételeknek:
 - a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően engedélyezték működését, vagy olyan harmadik országban engedélyezték működését, amelynek felügyeleti és szabályozási rendszerét az 575/2013/EU rendelet 142. cikke (2) bekezdésének megfelelően egyenértékűnek minősítették;
 - a hitelintézet nem a biztosítékot nyújtó vagy beszedő szerződő fél, és a szerződő felek egyikével sem tartozik azonos csoportba;
 - a fel nem használt biztosíték rendelkezésre állása a felszámoló vagy a nemteljesítő szerződő fél más fizetésképtelenségi tisztviselője számára;
 - hogy az alapletét a biztosítékot beszedő szerződő fél nemteljesítése esetén szabadon és kellő időben átruházható a biztosítékot nyújtó szerződő félre;

- (h) hogy a nem pénzbeli biztosíték bármely szabályozási vagy jogi korlát vagy harmadik fél által benyújtott igény nélkül átruházható, utóbbiak közé sorolva a biztosítékot beszedő szerződő fél vagy harmadik fél letétkezelő felszámolója által benyújtott igényt, kivéve a letéti számla vezetésével kapcsolatos díjakra és költségekre képzett zálogjogot és az ilyen biztosíték tartását lehetővé tevő elszámolási rendszerekben minden értékpapírra szokásosan alkalmazott zálogjogot.
- (i) hogy bármely fél nem használt biztosítékot teljes egészében, a biztosíték beszedésével és tartásával kapcsolatos költségek levonásával vissza kell juttatni a biztosítékot nyújtó szerződő félnek.
- (2) Az alapletétként vagy változó letétként nyújtott bármely biztosíték alternatív biztosítékkal helyettesíthető, amennyiben valamennyi következő feltétel teljesül:
- a) a helyettesítés megfelel a szerződő felek közötti, 3. cikkben említett megállapodás feltételeinek;
- b) az alternatív biztosíték a 2. szakasznak megfelelően elismerhető;
- c) az alternatív biztosíték értéke a vonatkozó levonások után elegendő valamennyi letéti követelmény teljesítéséhez.
- (3) Az alapletétet a következő módok egyikén vagy mindkét következő módon történő elkülönítés útján védeni kell a letétet beszedő szerződő fél nemteljesítése vagy fizetéseképtelensége okozta kockázatoktól:
- a) elkülönítés biztosítékot tartó harmadik fél vagy letétkezelő könyveiben és nyilvántartásában;
- b) elkülönítés egyéb jogilag kötelező érvényű konstrukciók útján.
- (4) A szerződő felek biztosítják, hogy az alapletétként kicserélt nem pénzbeli biztosíték elkülönítése során teljesülnek a következő feltételek:
- a) amennyiben a biztosítékot beszedő szerződő fél a biztosítékot saját számlás alapon tartja, azt elkülöníti egyéb saját számlás eszközeitől;
- b) amennyiben a biztosítékot nyújtó szerződő fél a biztosítékot nem saját számlás alapon tartja, azt elkülöníti egyéb saját számlás eszközeitől;
- c) amennyiben a biztosítékot letétkezelő vagy egyéb harmadik fél könyveiben és nyilvántartásában tartják nyilván, azt elkülönítik az adott harmadik fél vagy letétkezelő saját számlás eszközeitől.
- (5) Amennyiben a nem pénzbeli biztosítékot a biztosítékot beszedő szerződő fél vagy harmadik fél vagy letétkezelő tartja, a biztosítékot beszedő szerződő fél minden esetben biztosítja a biztosítékot nyújtó szerződő fél számára azt a lehetőséget, hogy a biztosítékot különítsék el más biztosítékot nyújtó szerződő felek eszközeitől.
- (6) A szerződő felek független jogi felülvizsgálatot végeznek annak ellenőrzése érdekében, hogy az elkülönítésre vonatkozó intézkedések megfelelnek az (1) bekezdés g) pontjában, valamint a (3), (4) és (5) bekezdésben említett követelményeknek. E jogi felülvizsgálatot elvégezheti belső, független részleg vagy független harmadik fél.
- (7) A szerződő felek minden egyes releváns joghatóság tekintetében igazolják illetékes hatóságaik felé a (6) bekezdésben említett feltételek teljesítését, és az illetékes hatóság kérése esetén kialakítják a megfelelés folyamatos értékelését biztosító politikákat.
- (8) Az (1) bekezdés e) pontja esetében a szerződő felek értékelik az ott említett hitelintézet hitelminőségét, és ennek során olyan módszertant használnak, amely nem kizárólag vagy nem gépiesen támaszkodik külső hitelminőség-értékelésre.

20. cikk

A beszedett alapletétek kezelése

- (1) A biztosítékot beszedő szerződő fél az alapletétként beszedett biztosítékot nem zálogosíthatja el vagy használhatja fel újra.
- (2) Az (1) bekezdés ellenére a biztosítékot tartó harmadik fél a pénzbeli alapletétet újra befektetheti.

6. SZAKASZ

A biztosítékok értékelése

21. cikk

A biztosítékok kiigazított értékének számítása

(1) A szerződő felek a beszedett biztosíték értékét a II. mellékletben meghatározott módszertannak megfelelően vagy a 22. cikknek megfelelő saját volatilitási becsléseket alkalmazó módszertannak megfelelően kiigazítják.

(2) A biztosíték értékének (1) bekezdés szerinti kiigazítása esetén a szerződő felek figyelmen kívül hagyhatják az olyan devizákban felvett pozíciókból eredő devizakockázatot, amelyek olyan, jogilag kötelező kormányközi megállapodások hatálya alá tartoznak, amelyek e pozíciók értékének ugyanazon megállapodás hatálya alá tartozó más devizákhoz viszonyított eltéréseit korlátozzák.

22. cikk

A biztosítékok kiigazított értékének saját becslése

(1) A szerződő felek a III. mellékletnek megfelelően saját volatilitási becslések alkalmazásával igazítják ki a beszedett biztosítékok értékét.

(2) A szerződő felek a piaci árak volatilitási szintjének minden lényeges változásakor, de legalább negyedévente frissítik adataikat és kiszámítják a 21. cikkben említett saját volatilitási becsléseket.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a szerződő felek előre meghatározzák a volatilitás azon szintjeit, amelyek kiváltják a III. mellékletben említett levonások újraszámítását.

(4) A 2. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett eljárásoknak tartalmazniuk kell a saját volatilitási becslések számításának nyomon követését célzó politikákat és a becsléseknek az adott szerződő fél kockázatkezelési folyamataiba történő integrálását.

(5) A (4) bekezdésben említett politikákat belső felülvizsgálatnak kell alávetni, amelynek ki kell terjednie a következők mindegyikére:

- a) a becslések integrálása a szerződő fél kockázatkezelési eljárásaiba, amit legalább évente el kell végezni;
- b) a becsült levonások integrálása a napi kockázatkezelésbe;
- c) a becslések számítási folyamatában történt bármilyen lényeges változás validálása;
- d) a becslések számításához felhasznált adatforrások konzisztenciájának, időszerűségének és megbízhatóságának ellenőrzése;
- e) a volatilitásra vonatkozó feltételezések pontossága és megfelelősége.

(6) Az (5) bekezdésben említett felülvizsgálatot a szerződő fél belső ellenőrzési folyamatának részeként rendszeresen el kell végezni.

II. FEJEZET

A KOCKÁZATKEZELÉSI ELJÁRÁSOKRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Mentességek

23. cikk

Hitelintézetként engedélyezett központi szerződő felek

A 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve a szerződő felek kockázatkezelési eljárásaik keretében rendelkezhetnek arról, hogy nem cserélnek biztosítékot az olyan központi szerződő féllel kötött, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozóan, amely központi szerződő felet a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően hitelintézetként engedélyeztek.

24. cikk

Nem pénzügyi szerződő felek és harmadik országbeli szerződő felek

A 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve a szerződő felek kockázatkezelési eljárásaik keretében rendelkezhetnek arról, hogy a nem központi szerződő félén keresztül elszámlolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozóan nem cserélnek biztosítékot abban az esetben, ha azokat olyan nem pénzügyi szerződő féllel kötik, amely nem felel meg a 648/2012/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdése b) pontjában megállapított feltételeknek, vagy ha azt olyan nem pénzügyi szervezettel kötik, amely – ha az Unióban lenne letelepedve – nem felelne meg a 648/2012/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdése b) pontjában megállapított feltételeknek.

25. cikk

Minimális átutalási összeg

(1) A 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve a szerződő felek kockázatkezelési eljárásaik keretében rendelkezhetnek arról, hogy nem szednek be biztosítékot a szerződő féltől abban az esetben, ha a legutóbbi biztosítékbeszedés óta esedékes összeg nem halad meg egy, a szerződő felek által közösen megállapított összeget („minimális átutalási összeg”).

A minimális átutalási összeg nem haladhatja meg az 500 000 EUR-t vagy az annak megfelelő összeget más devizában.

(2) Amennyiben a szerződő felek minimális átutalási összegről állapodnak meg, az esedékes biztosíték összegét a következők összegeként kell kiszámítani:

- a) a legutóbbi biztosítékbeszedés óta esedékes, a 10. cikknek megfelelően számított változó letét, figyelembe véve a többletbiztosítékot is;
- b) a legutóbbi biztosítékbeszedés óta esedékes, a 11. cikknek megfelelően számított alapletét, figyelembe véve a többletbiztosítékot is.

(3) Amennyiben az esedékes biztosíték összege meghaladja a szerződő felek által közösen megállapított minimális átutalási összeget, a biztosítékot beszedő szerződő fél az esedékes biztosíték teljes összegét beszedi, a minimális átutalási összeg levonása nélkül.

(4) A szerződő felek az alapletét és a változó letét tekintetében külön minimális átutalási összegről állapodhatnak meg abban az esetben, ha ezek összege nem haladja meg az 500 000 EUR-t vagy az annak megfelelő összeget más devizában.

(5) Amennyiben a szerződő felek a (4) bekezdésnek megfelelően külön minimális átutalási összegekről állapodnak meg, és az esedékes alapletét vagy változó letét összege meghaladja a minimális átutalási összeget, a biztosítékot beszedő szerződő fél az esedékes alapletét vagy változó letét teljes összegét beszedi, a minimális átutalási összegek levonása nélkül.

26. cikk

Letétszámítás harmadik országbeli szerződő felekkel

Amennyiben az egyik szerződő fél harmadik országban van letelepedve, a szerződő felek az alábbi ügylettípusokat tartalmazó nettósítási halmaz alapján számíthatják ki a letétek összegét:

- a) az e rendelet szerinti letéti követelmények hatálya alá tartozó, nem központi szerződő félén keresztül elszámlolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek;
- b) mindkét következő feltételnek megfelelő ügyletek:
 - i. a harmadik országban letelepedett szerződő félre alkalmazandó szabályozási rendszer által nem központi szerződő félén keresztül elszámlolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekként azonosított ügyletek;
 - ii. a harmadik országban letelepedett szerződő félre alkalmazandó szabályozási rendszerben letéti szabályozás hatálya alá tartozó ügyletek.

2. SZAKASZ

Az alapletét szintjének számításával kapcsolatos mentességek

27. cikk

Devizaügyletek

A 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve a szerződő felek kockázatkezelési eljárásaik keretében rendelkezhetnek arról, hogy nem szednek be alapletétet a következők esetében:

- a) kizárólag két különböző deviza meghatározott jövőbeli időpontban és az ügyletkötés időpontjában meghatározott árfolyamon történő cseréjére vonatkozó, fizikailag teljesítendő tőzsdén kívüli származtatott ügyletek („határidős devizaügylet”);
- b) kizárólag két különböző deviza meghatározott időpontban és az ügyletkötés időpontjában meghatározott árfolyamon történő cseréjére és a két deviza későbbi időpontban és ugyancsak az ügyletkötés időpontjában meghatározott árfolyamon történő, ellentétes irányú cseréjére vonatkozó, fizikailag teljesítendő tőzsdén kívüli származtatott ügyletek („határidős deviza-csereügylet”);
- c) kizárólag meghatározott időpontokban és meghatározott képlet alapján valamely devizában meghatározott tőkeösszeg és kamatfizetés más devizában meghatározott tőkeösszegre és kamatfizetésre történő cseréjére vonatkozó, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tőkeösszegének cseréje („deviza-csereügylet”).

28. cikk

Névleges összegben alapuló küszöbérték

(1) A 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve a szerződő felek kockázatkezelési eljárásaik keretében rendelkezhetnek arról, hogy nem szednek be alapletétet az egy naptári éven belül megkötött új, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozóan, amennyiben a szerződő felek valamelyike esetében a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek aggregált hó végi átlagos névleges összege az előző év március, április és május hónapjában nem éri el a 8 milliárd EUR-t.

Az első albekezdésben említett aggregált hó végi átlagos névleges összeget a szerződő fél szintjén vagy amennyiben a szerződő fél csoporthoz tartozik, a csoport szintjén kell számítani.

(2) Amennyiben a szerződő fél csoporthoz tartozik, a csoportszintű aggregált hó végi átlagos névleges összeg tartalmazza a csoport minden nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletét, beleértve minden csoporton belüli, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletet is.

Az első albekezdés alkalmazásában a belső ügyletnek minősülő tőzsdén kívüli származtatott ügyletek csak egyszer vehetők számításba.

(3) A 2009/65/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV-eket és a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően engedélyezett vagy nyilvántartásba vett alternatív befektetésialap-kezelő által kezelt alternatív befektetési alapokat külön szervezetnek kell tekinteni, és azokat külön kell kezelni az (1) bekezdésben említett küszöbérték alkalmazásában, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) az alapok fizetéseképtelensége vagy csődje vonatkozásában az alapok különálló, elkülönített eszközpoolok;
- b) az elkülönített eszközpoolokat nem fedezi biztosítékkal, nem garantálja és más módon sem támogatja pénzügyileg más befektetési alap vagy alapkezelő.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

29. cikk

Az alapletét összegén alapuló küszöbérték

(1) A 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve a szerződő felek kockázatkezelési eljárásaikban rendelkezhetnek arról, hogy a beszedett alapletétet az e bekezdés a) és b) pontjában meghatározott esetben legfeljebb 50 millió EUR-val, az e bekezdés c) pontjában meghatározott esetben pedig legfeljebb 10 millió EUR-val csökkentik:

- a) egyik szerződő fél sem tagja csoportnak;
- b) a szerződő felek eltérő csoportokhoz tartoznak;
- c) mindkét szerződő fél ugyanahhoz a csoporthoz tartozik.

(2) Amennyiben egy szerződő fél az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően nem szed be alapletétet, a 2. cikk (1) bekezdésében említett kockázatkezelési eljárásoknak tartalmazniuk kell az említett küszöbérték esetleges meghaladásának csoportszinten történő ellenőrzését biztosító rendelkezéseket és a csoport azon kitettségei nyilvántartásának megőrzésére vonatkozó rendelkezéseket, amelyek az azonos csoporthoz tartozó egyes szerződő felekkel szemben állnak fenn.

(3) A 2009/65/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV-eket és a 2011/61/EU irányelvnek megfelelően engedélyezett vagy nyilvántartásba vett alternatív befektetésialap-kezelő által kezelt alternatív befektetési alapokat külön szervezetnek kell tekinteni, és azokat külön kell kezelni az (1) bekezdésben említett küszöbérték alkalmazásában, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) az alapok fizetéseképtelensége vagy csődje vonatkozásában az alapok különálló, elkülönített eszközpoolok;
- b) az elkülönített eszközpoolokat nem fedezi biztosítékkal, nem garántálja és más módon sem támogatja pénzügyileg más befektetési alap vagy alapkezelő.

3. SZAKASZ

Az alapletét vagy változó letét nyújtására vagy beszedésére vonatkozó kötelezettség alóli mentességek

30. cikk

A fedezeti célú fedezett kötvényekkel összefüggő származtatott ügyletek kezelése

(1) A 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve és az e cikk (2) bekezdésében megállapított feltételek teljesülése esetén a szerződő felek kockázatkezelési eljárásaik keretében a fedezett kötvényekkel összefüggésben megkötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek vonatkozásában rendelkezhetnek a következőkről:

- a) a fedezett kötvény kibocsátója vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alap nem nyújt változó letétet, hanem a változó letét a fedezett kötvény-kibocsátó vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alap szerződő felétől pénzbeli formában szedendő be, és annak szerződő fele számára fizetendő vissza esedékességkor;
- b) alapletét nyújtására vagy beszedésére nem kerül sor.

(2) Az (1) bekezdés akkor alkalmazandó, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletet a fedezett kötvény kibocsátója vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alap szanalása vagy fizetéseképtelensége esetén nem mondják fel;
- b) a fedezett kötvények kibocsátójával vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alapokkal kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek szerződő felei legalább egyenrangúak a fedezett kötvények tulajdonosaival, kivéve, ha a fedezett kötvények kibocsátójával vagy a kötvények fedezésére létrejött összevont alapokkal kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek szerződő fele nemteljesítő vagy érintett fél, vagy lemond az egyenlő rangsorolásról;

- c) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletet a kötvények fedezésére létrejött összevont alaphoz nem kapcsolódó, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket;
- d) a tőzsdén kívüli származtatott ügylet kizárólag a kötvények fedezésére létrejött összevont alaphoz nem kapcsolódó, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket;
- e) a nettósítási halmaz nem tartalmaz a kötvények fedezésére létrejött összevont alaphoz nem kapcsolódó, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket;
- f) a tőzsdén kívüli származtatott ügylettel összefüggő fedezett kötvény megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek;
- g) a tőzsdén kívüli származtatott ügylettel összefüggő, a kötvények fedezésére létrejött összevont alap legalább 102 %-os biztosítéki követelmény hatálya alá tartozik.

31. cikk

Olyan harmadik országbeli szerződő felekkel kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kezelése, amelyekben nem biztosítható a nettósítási megállapodások vagy biztosítékvédelem jogi végrehajthatósága

(1) A 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve az Unióban letelepedett szerződő felek kockázatkezelési eljárásaik keretében rendelkezhetnek arról, hogy nem kell változó letétet és alapletétet elhelyezni vagy beszedni azon harmadik országbeli szerződő felekkel kötött, nem központi szerződő félén keresztül elszámlolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében, amely harmadik országok vonatkozásában a következők bármelyike fennáll:

- a) a 2. cikk (3) bekezdésében említett jogi felülvizsgálat megerősíti, hogy a nettósítási megállapodás és adott esetben a biztosítékcsera-megállapodás jogi végrehajthatósága nem szavatolható mindenkor teljes bizonyossággal;
- b) a 19. cikk (6) bekezdésében említett jogi felülvizsgálat megerősíti, hogy a 19. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében említett elkülönítési követelmények nem teljesíthetők.

Az első albekezdés alkalmazásában az Unióban letelepedett szerződő felek bruttó alapon szedik be a letéteket.

(2) A 2. cikk (2) bekezdésétől eltérve az Unióban letelepedett szerződő felek kockázatkezelési eljárásaik keretében rendelkezhetnek arról, hogy nem kell változó letétet és alapletétet elhelyezni vagy beszedni azon harmadik országbeli szerződő felekkel kötött ügyletek esetében, amely harmadik országok vonatkozásában a következők mindegyike fennáll:

- a) az (1) bekezdés a) és – amennyiben alkalmazandó – b) pontja teljesül;
- b) az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett jogi felülvizsgálatok megerősítik, hogy a biztosíték e rendeletnek megfelelő beszédése nem lehetséges, még bruttó alapon sem;
- c) a (3) bekezdésnek megfelelően számított arány 2,5 %-nál alacsonyabb.

(3) A (2) bekezdés c) pontjában említett arány az e bekezdés a) pontja szerinti összegnek és a b) pontja szerinti összegnek a hányadosa:

- a) a szerződő fél csoportja által az e rendelet hatálybalépését követően kötött azon fennálló, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek együttes névleges összege, amelyek esetében nem szedtek be letétet a (2) bekezdés b) pontja alá tartozó harmadik országokban letelepedett szerződő felektől;
- b) a szerződő fél csoportja által kötött azon fennálló, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek együttes névleges összege, a csoporton belüli ügyletnek minősülő, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kivételével.

III. FEJEZET

CSOPORTON BELÜLI SZÁRMAZTATOTT ÜGYLETEK

1. SZAKASZ

A szerződő felek és az illetékes hatóságok által a csoporton belüli származtatott ügyletekre vonatkozó mentességek esetében követendő eljárások

32. cikk

A szerződő felek és az érintett illetékes hatóságok által követendő eljárások

(1) A szerződő fél által az illetékes hatóságnak küldött, a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (6)–(10) bekezdése szerinti kérelem vagy értesítés akkor tekinthető beérkezettnek, amikor az illetékes hatóság a következő információk mindegyikét megkapta:

- a) mindazok az információk, amelyek szükségesek annak értékeléséhez, hogy teljesültek-e a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének adott esetben alkalmazandó (6), (7), (8), (9) vagy (10) bekezdésében meghatározott feltételek;
- b) a 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 18. cikkének (2) bekezdésében említett információk és dokumentumok.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság úgy határoz, hogy további információkra van szükség annak értékeléséhez, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett feltételek teljesültek-e, írásbeli információkérést intéz a szerződő félhez.

(3) A 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (6) bekezdése szerinti illetékes hatósági határozatról az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatni kell a szerződő felet.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (6), (8) vagy (10) bekezdése értelmében pozitív határozatot hoz, e pozitív határozatról írásban értesíti a szerződő felet, legalább a következők megjelölésével:

- a) információ arról, hogy a mentesség teljes vagy részleges;
- b) részleges mentesség esetében a mentesség pontos határainak megjelölése.

(5) Amennyiben az illetékes hatóság a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (6), (8) vagy (10) bekezdése értelmében elutasító határozatot hoz, vagy az említett rendelet 11. cikkének (7) vagy (9) bekezdése szerinti értesítésben foglaltakkal szemben kifogással él, az elutasító határozatról vagy a kifogásról írásban értesíti a szerződő felet, legalább a következők megjelölésével:

- a) a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének adott esetben alkalmazandó (6), (7), (8), (9) vagy (10) bekezdésében meghatározott, nem teljesülő feltételek;
- b) összefoglaló az indokokról, amelyek alapján az illetékes hatóság úgy véli, hogy a szóban forgó feltételek nem teljesülnek.

(6) Amennyiben a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (7) bekezdése szerint értesítést kapott egyik illetékes hatóság úgy dönt, hogy az említett rendelet 11. cikke (7) bekezdése első albekezdésének a) vagy b) pontjában említett feltételek nem teljesülnek, az értesítések kézhezvételétől számított két hónapon belül értesíti a másik illetékes hatóságot.

(7) Az illetékes hatóságok az értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül értesítik a nem pénzügyi szerződő feleket az (5) bekezdésben említett kifogásról.

(8) A 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (8) bekezdése szerinti illetékes hatósági határozatról az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatni kell az Unióban letelepedett szerződő felet.

⁽¹⁾ A Bizottság 2012. december 19-i 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közvetett elszámolási megállapodásokról, az elszámolási kötelezettségről, a nyilvános jegyzékről, a kereskedési helyszínhez való hozzáférésről, a nem pénzügyi szerződő felekről és a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében alkalmazott kockázatsökkentési technikákról szóló szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 52., 2013.2.23., 11. o.)

(9) A 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (10) bekezdése szerinti, pénzügyi szerződő fél illetékes hatósága által hozott határozatról az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatni kell a nem pénzügyi szerződő fél illetékes hatóságát, és három hónapon belül tájékoztatni kell a szerződő feleket.

(10) Azok a szerződő felek, amelyek a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének adott esetben alkalmazandó (6), (7), (8) (9) vagy (10) bekezdésének megfelelően értesítést nyújtottak be vagy pozitív határozatot kaptak, haladéktalanul értesítik a releváns illetékes hatóságot minden olyan változásról, amely érintheti az említett, adott esetben alkalmazandó bekezdésekben meghatározott feltételek teljesülését. Az illetékes hatóság a mentességi kérelmet kifogásolhatja, vagy visszavonhatja pozitív határozatát, amennyiben a körülmények olyan módon változnak, amely kedvezőtlenül érinti az említett feltételek betartását.

(11) Az illetékes hatóság elutasító határozata vagy kifogása esetében a releváns szerződő fél csak akkor nyújthat be újabb kérelmet vagy értesítést, ha lényegi változás következett be azokban a körülményekben, amelyekre az illetékes hatóság döntését vagy kifogását alapozta.

2. SZAKASZ

A csoporton belüli származtatott ügyletekre vonatkozó mentességekre alkalmazandó kritériumok

33. cikk

Saját eszköz haladéktalan áthelyezését vagy kötelezettségek visszafizetését gátló jogi akadályra vonatkozó kritériumok

A 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (5)–(10) bekezdése szerinti, szerződő felek között saját eszköz haladéktalan áthelyezését vagy kötelezettségek visszafizetését gátló jogi akadály abban az esetben tekintendő fennállónak, ha léteznek tényleges vagy előre látható jogi természetű korlátok, ideértve az alábbiak bármelyikét:

- a) valuta- és devizakorlátozás;
- b) a kölcsönös pénzügyi támogatást megakadályozó vagy pénzeszközök csoporton belüli áthelyezését jelentősen megnehezítő szabályozási, adminisztratív, jogi vagy szerződéses keretek;
- c) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ említett korai beavatkozás, helyreállítás és szanálás feltételei bármelyikének teljesülése, amelynek eredményeként az illetékes hatóság akadályoztatva látja saját eszközök haladéktalan áthelyezését vagy kötelezettségek visszafizetését;
- d) a csoportot alkotó szervezetekben a döntéshozatali jogkört korlátozó kisebbségi érdekeltségek létezése;
- e) a szerződő fél jogi struktúrájának jellege, az alapszabályban, alapító okiratban és belső szabályokban meghatározottak szerint.

34. cikk

Saját eszköz haladéktalan áthelyezését vagy kötelezettségek visszafizetését gátló gyakorlati akadályokra vonatkozó kritériumok

A 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (5)–(10) bekezdése szerinti, szerződő felek között saját eszköz haladéktalan áthelyezését vagy kötelezettségek visszafizetését gátló gyakorlati akadály abban az esetben tekintendő fennállónak, ha léteznek gyakorlati jellegű korlátok, ideértve az alábbiak bármelyikét:

- a) a releváns szerződő fél számára esedékességgel nem állnak elegendő mértékben rendelkezésre tehermentes vagy likvid eszközök;
- b) operatív jellegű akadályok, amelyek ténylegesen késleltetik vagy akadályozzák az áthelyezést vagy visszafizetést esedékességgel.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. május 15-i 2014/59/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

IV. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

Átmeneti rendelkezések

A 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében említett szerződő felek az e rendelet alkalmazási időpontjában meglévő kockázatkezelési eljárásaikat továbbra is alkalmazhatják azon nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek vonatkozásában, amelyeket 2012. augusztus 16. és e rendelet vonatkozó alkalmazási időpontja között kötöttek.

36. cikk

A 9. cikk (2) bekezdésének, a 11. cikknek, a 13–18. cikknek, a 19. cikk (1) bekezdése c), d) és f) pontjának, a 19. cikk (3) bekezdésének és a 20. cikknek az alkalmazása

(1) A 9. cikk (2) bekezdése, a 11. cikk, a 13–18. cikk, a 19. cikk (1) bekezdésének c), d) és f) pontja, a 19. cikk (3) bekezdése és a 20. cikk a következőképpen alkalmazandó:

- a) e rendelet hatálybalépését követően egy hónappal azon szerződő felek vagy azon csoportokhoz tartozó szerződő felek tekintetében, amelyek nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteinek aggregált átlagos névleges összege mindkét szerződő fél vagy csoport esetében meghaladja a 3 000 milliárd EUR-t;
- b) 2017. szeptember 1-jétől abban az esetben, ha a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt származtatott ügyletek aggregált átlagos névleges összege mindkét szerződő fél vagy csoport esetében meghaladja a 2 250 milliárd EUR-t;
- c) 2018. szeptember 1-jétől abban az esetben, ha a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt származtatott ügyletek aggregált átlagos névleges összege mindkét szerződő fél vagy csoport esetében meghaladja az 1 500 milliárd EUR-t;
- d) 2019. szeptember 1-jétől abban az esetben, ha a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt származtatott ügyletek aggregált átlagos névleges összege mindkét szerződő fél vagy csoport esetében meghaladja a 750 milliárd EUR-t;
- e) 2020. szeptember 1-jétől abban az esetben, ha a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt származtatott ügyletek aggregált átlagos névleges összege mindkét szerződő fél vagy csoport esetében meghaladja a 8 milliárd EUR-t;

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, e cikk (3) bekezdése feltételeinek teljesülése esetén a 9. cikk (2) bekezdése, a 11. cikk, a 13–18. cikk, a 19. cikk (1) bekezdésének c), d) és f) pontja, a 19. cikk (3) bekezdése és a 20. cikk a következőképpen alkalmazandó:

- a) e rendelet hatálybalépését követően három évvel, amennyiben a releváns harmadik ország vonatkozásában nem fogadtak el a 648/2012/EU rendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerinti egyenértékűségi határozatot az említett rendelet 11. cikkének (3) bekezdése alkalmazásában;
- b) a következő időpontok közül a későbbbitől, amennyiben a releváns harmadik ország vonatkozásában elfogadtak a 648/2012/EU rendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerinti egyenértékűségi határozatot az említett rendelet 11. cikkének (3) bekezdése alkalmazásában:
 - i. négy hónappal a releváns harmadik ország vonatkozásában a 648/2012/EU rendelet 13. cikkének (2) bekezdése szerint, az említett rendelet 11. cikkének (3) bekezdése alkalmazásában elfogadott határozat hatálybalépését követően;
 - ii. az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott, alkalmazandó időpont.

(3) A (2) bekezdésben említett eltérés csak abban az esetben alkalmazandó, ha a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügylet szerződő felei valamennyi következő feltételnek megfelelnek:

- a) az egyik szerződő fél harmadik országban letelepedett és a másik szerződő fél az Unióban letelepedett;
- b) a harmadik országban letelepedett szerződő fél pénzügyi vagy nem pénzügyi szerződő fél;

- c) az Unióban letelepedett szerződő fél a következők egyike:
- i. pénzügyi szerződő fél, nem pénzügyi szerződő fél, pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi intézmény vagy megfelelő prudenciális követelmények hatálya alá tartozó kiegészítő szolgáltatásokat végző vállalkozás, és az a) pontban említett harmadik országbeli szerződő fél pénzügyi szerződő fél;
 - ii. pénzügyi vagy nem pénzügyi szerződő fél és az a) pontban említett harmadik országbeli szerződő fél nem pénzügyi szerződő fél;
- d) mindkét szerződő fél a 648/2012/EU rendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti egyazon konszolidált éves beszámolóba teljes körűen bevont;
- e) mindkét szerződő félre megfelelő központosított kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak;
- f) teljesülnek a III. fejezet követelményei.

37. cikk

A 9. cikk (1) bekezdésének, a 10. cikknek és a 12. cikknek az alkalmazása

- (1) a 9. cikk (1) bekezdése a 10. cikk és a 12. cikk a következők szerint alkalmazandó:
- a) e rendelet hatálybalépését követően egy hónappal azon szerződő felek vagy azon csoportokhoz tartozó szerződő felek tekintetében, amelyek nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyleteinek aggregált átlagos névleges összege mindkét szerződő fél vagy csoport esetében meghaladja a 3 000 milliárd EUR-t;
 - b) más szerződő felek esetében 2017. március 1-jétől vagy – amennyiben ez későbbi – e rendelet hatálybalépését követően egy hónappal.
- (2) az (1) bekezdéstől eltérve a 27. cikk a) pontjában említett határidős devizaügyletek esetében a 9. cikk (1) bekezdése, a 10. cikk és a 12. cikk a következő időpontok közül a korábbtól alkalmazandó:
- a) 2018. december 31., amennyiben a b) pontban említett rendelet még nem alkalmazandó;
 - b) a fizikailag teljesítendő határidős devizaügyletek tekintetében a pénzügyi eszközök fogalmának bizonyos technikai elemeit meghatározó rendelet (*) alkalmazásának kezdőnapja vagy – amennyiben ez későbbi – az (1) bekezdés szerint meghatározott időpont.

38. cikk

Az alkalmazás időpontja egyes meghatározott ügyletek esetében

- (1) A 36. cikk (1) bekezdésétől és a 37. cikktől eltérve a nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli, részvényre vagy indexre vonatkozó opciós ügyletek tekintetében a 36. cikk (1) bekezdésében és a 37. cikkben említett cikkek e rendelet hatálybalépését követően három évvel alkalmazandók.
- (2) A 36. cikk (1) bekezdésétől és a 37. cikktől eltérve, ha egy, az Unióban letelepedett szerződő fél nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletet köt egy ugyanahhoz a csoporthoz tartozó másik szerződő féllel, a 36. cikk (1) bekezdésében és a 37. cikkben említett cikkek az említett cikkeknek megfelelő időpont vagy 2017. július 4. közül a későbbi időponttól kezdve alkalmazandók.

39. cikk

Az aggregált átlagos névleges összeg számítása

- (1) A 36. és 37. cikk alkalmazásában az említett aggregált átlagos névleges összeget a következő összes feltételnek megfelelő teljes bruttó névleges összegek átlagaként kell kiszámítani:
- a) amelyeket a 36. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett szerződő felek vonatkozásában 2016 márciusának, áprilisának és májusának utolsó munkanapján rögzítettek;

(*) C(2016) 2398 final.

- b) amelyeket a 36. cikk (1) bekezdésének egyes pontjaiban említett év márciusának, áprilisának és májusának utolsó munkanapján rögzítettek;
- c) amelyek a csoport minden szervezetét tartalmazzák;
- d) amelyek a csoport minden nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletét tartalmazzák;
- e) amelyek a csoport minden csoporton belüli, nem központi szerződő félén keresztül elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletét tartalmazzák, minden ilyen ügyletet csak egyszer számítva.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a 2009/65/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV-ket és a 2011/61/EU irányelvnek megfelelően engedélyezett vagy nyilvántartásba vett alternatív befektetésialap-kezelő által kezelt alternatív befektetési alapokat külön szervezetnek kell tekinteni, és azokat külön kell kezelni, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) az alapok fizetéseképtelensége vagy csődje vonatkozásában az alapok különálló, elkülönített eszközpoolok;
- b) az elkülönített eszközpoolokat nem fedezi biztosítékkal, nem garantálja és más módon sem támogatja pénzügyileg más befektetési alap vagy alapkezelő.

40. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. október 4-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

I. MELLÉKLET

A nemteljesítési valószínűség (PD) és a hitelminőségi besorolás megfeleltetése a 6. és a 7. cikk alkalmazásában

Az 1. táblázatban feltüntetettnél alacsonyabb vagy azzal megegyező PD-értékű belső minősítést a megfelelő hitelminőségi besorolással kell társítani.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 54. pontjában meghatározott nemteljesítési valószínűség alacsonyabb vagy egyenlő mint:
1	0,10 %
2	0,25 %
3	1 %
4	7,5 %

II. MELLÉKLET

A biztosíték értékének kiigazítása a 21. cikk alkalmazásában

1. A biztosíték értékét a következőképpen kell kiigazítani:

$$C_{\text{value}} = C \cdot (1 - H_C - H_{FX})$$

ahol:

C = a biztosíték piaci értéke;

H_C = a biztosíték miatti, 2. pont szerint számított levonás;

H_{FX} = a devizanem-eltérés miatti, 6. pont szerint számított levonás.

2. A szerződő felek legalább a következő 1. és 2. táblázatban feltüntetett levonásokat alkalmazzák a biztosíték piaci értékére:

1. táblázat

Hosszú távú hitelminősítés esetében alkalmazandó levonások

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapír hitelminősítésének megfelelő hitelminőségi besorolás	Hátralévő futamidő	A 4. cikk (1) bekezdésének c)–e) és h)–k) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra alkalmazandó levonás (%)	A 4. cikk (1) bekezdésének f), g) és l)–n) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra alkalmazandó levonás (%)	A 4. cikk (1) bekezdésének o) pontjában meghatározott feltételnek megfelelő értékpapírosítási pozíciókra alkalmazandó levonás (%)
1	≤ 1 év	0,5	1	2
	> 1 ≤ 5 év	2	4	8
	> 5 év	4	8	16
2–3	≤ 1 év	1	2	4
	> 1 ≤ 5 év	3	6	12
	> 5 év	6	12	24
4 vagy alacsonyabb	≤ 1 év	15	N/A	N/A
	> 1 ≤ 5 év	15	N/A	N/A
	> 5 év	15	N/A	N/A

2. táblázat

Rövid távú hitelminősítés esetében alkalmazandó levonások

A rövid lejáratú, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír hitelminősítésének megfelelő hitelminőségi besorolás	A 4. cikk (1) bekezdésének c) és j) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra alkalmazandó levonás (%)	A 4. cikk (1) bekezdésének m) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra alkalmazandó levonás (%)	A 4. cikk (1) bekezdésének o) pontjában meghatározott feltételnek megfelelő értékpapírosítási pozíciókra alkalmazandó levonás (%)
1	0,5	1	2
2–3 vagy alacsonyabb	1	2	4

1. A főbb részvényindexekben szereplő részvények, a főbb részvényindexekben szereplő részvényekre átváltható kötvények és az arany esetében 15 %-os levonás alkalmazandó.
 2. Az ÁÉKBV-k elismerhető befektetési jegyei esetében azon eszközökre alkalmazandó levonások súlyozott átlagát kell alkalmazni, amelyekbe az alap befektet.
 3. Pénzbeli változó letét esetében 0 %-os levonás alkalmazandó.
 4. Változó letét cseréjénél 8 %-os levonás alkalmazandó minden olyan nem pénzbeli biztosíték esetében, amelyet az egyedi származtatott ügyletben, a vonatkozó, irányadó nettósítási keretmegállapodásban vagy a vonatkozó hiteltámogatási mellékletben megállapítottól eltérő pénznemben nyújtottak.
 5. Alapletét cseréjénél 8 %-os levonás alkalmazandó minden olyan pénzbeli és nem pénzbeli biztosíték esetében, amelyet az egyedi származtatott ügyletben, a vonatkozó biztosítékcseré-megállapodásban vagy a vonatkozó hiteltámogatási mellékletben az idő előtti megszűnéskor vagy a nemteljesítéskor esedékes kifizetések teljesítésére megállapított pénznemtől (megszűnési pénznem) eltérő pénznemben nyújtottak. Minden egyes szerződő fél eltérő megszűnési pénznemet választhat. Amennyiben a megállapodás nem határoz meg megszűnési pénznemet, a levonást a biztosítékként felajánlott eszközök összességének piaci értékére kell alkalmazni.
-

III. MELLÉKLET

A biztosíték piaci értékére alkalmazott levonásokra vonatkozó saját volatilitási becslések a 22. cikk alkalmazásában

1. A biztosíték kiigazított értékének számítása során meg kell felelni a következő feltételek mindegyikének:

- (a) a szerződő felek 99 %-os megbízhatósági szinthez tartozó, egyoldali konfidenciaintervallum alapján végzik el a számítást;
- (b) a szerződő felek legalább 10 munkanapos likvidációs időszak alapján végzik el a számítást;
- (c) a szerződő felek a napi átértékelési levonásokat az alábbi „időszak négyzetgyöke” képlet alkalmazásával felfelé arányosítva számolják ki a levonást:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

ahol:

H = az alkalmazandó levonás;

H_M = a napi átértékelés esetén alkalmazott levonás;

N_R = az átértékelések között ténylegesen eltelt munkanapok száma;

T_M = a szóban forgó ügylettípus esetében alkalmazandó likvidációs időszak.

- (d) a szerződő felek az alacsony minőségű eszközök kisebb likviditását veszik figyelembe. Amennyiben a biztosíték likviditása nehezen megállapítható, a likvidációs időszakot felfelé kell módosítani. Azonosítani kell emellett azokat a helyzeteket is, amikor a historikus adatok alulbecslik a potenciális volatilitást. Ilyen esetekben stresszforgató-könyvet kell alkalmazni;
- (e) a levonások számításához az intézmények által használt historikus megfigyelési időszak hossza legalább egy év. Azon szerződő felek esetében, amelyek a historikus megfigyelési időszakra vonatkozóan súlyozást vagy más módszert alkalmaznak, a tényleges megfigyelési időszak hossza legalább egy év;
- (f) a biztosíték piaci értékét a következőképpen kell kiigazítani:

$$C_{\text{value}} = C \cdot (1 - H)$$

ahol:

C = a biztosíték piaci értéke;

H = a fenti c) pont szerint számított levonás.

2. Pénzbeli változó letét esetében 0 %-os levonás alkalmazható.

3. A külső hitelminősítő intézet által minősített, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében a szerződő felek saját volatilitási becsléseket használhatnak minden értékpapír-kategóriára.

4. Az értékpapír-kategóriák a 3. pont alkalmazásában történő megállapítása során a szerződő felek figyelembe veszik az értékpapír kibocsátójának típusát, az értékpapír külső hitelminősítését, hátralévő futamidejét és módosított átlagos hátralévő futamidejét. A volatilitási becsléseknek reprezentatívnak kell lenniük az adott kategóriába tartozó értékpapírokra.

5. Az 1. pont c) alpontjának alkalmazásából adódó levonások számítása során meg kell felelni a következő feltételek mindegyikének:
- (a) a szerződő félnek a volatilitási becsléseket alkalmaznia kell a napi kockázatkezelési folyamatban, ezen belül a kitettségi határértékekkel kapcsolatban is;
 - (b) amennyiben valamely szerződő fél által használt likvidációs időszak meghaladja az 1. pont b) alpontjában említett időszak hosszát a szóban forgó, tőzsdén kívüli származtatott ügylettípus vonatkozásában, úgy az adott szerződő fél az említett pont c) alpontjában megadott „időszak négyzetgyöke” képletnek megfelelően növeli a levonást.
-

IV. MELLÉKLET

Sztenderd módszer az alapletét számításához a 9. és a 11. cikk alkalmazásában

1. A nettósítási halmazban lévő, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek névleges összegét vagy értelemszerűen mögöttes értékét meg kell szorozni az alábbi 1. táblázatban feltüntetett százaléktételekkel:

1. táblázat

Kategória	Többlettényező
Hitel: 0–2 év hátralévő futamidő	2 %
Hitel: 2–5 év hátralévő futamidő	5 %
Hitel: 5+ év hátralévő futamidő	10 %
Áru	15 %
Részvény	15 %
Deviza	6 %
Kamatláb és infláció: 0–2 év hátralévő futamidő	1 %
Kamatláb és infláció: 2–5 év hátralévő futamidő	2 %
Kamatláb és infláció: 5+ év hátralévő futamidő	4 %
Egyéb	15 %

2. A nettósítási halmazra alkalmazandó bruttó alapletét a nettósítási halmazban lévő valamennyi tőzsdén kívüli származtatott ügylet 1. pont szerint felszorozott értékének összege.
3. Az egynél több kategóriába tartozó ügyletek esetében a következőképpen kell eljárni:
- amennyiben a tőzsdén kívüli származtatott ügylet egyértelműen megállapítható kockázati tényezőhöz sorolható, az ügyletet e kockázati tényezőnek megfelelő kategóriához kell hozzárendelni;
 - amennyiben az a) alpontban megállapított feltétel nem teljesül, az ügyletet ahhoz a kategóriához kell rendelni, amelyhez a szóba jöhető kategóriák közül a legmagasabb többlettényező tartozik;
 - a nettósítási halmazra alkalmazandó alapletét-követelmény a következő képlet szerint számítandó:

$$\text{Nettó alapletét} = 0,4 * \text{Bruttó alapletét} + 0,6 * \text{NGR} * \text{Bruttó alapletét.}$$

ahol:

- a nettó alapletét a nettósítási halmazban lévő, egy adott szerződő féllel kötött összes tőzsdén kívüli származtatott ügylet alapletét-követelményének csökkentett összege;
- az NGR a nettó/bruttó arány, amely egy adott szerződő félhez kapcsolódó nettósítási halmaz nettó pótlási költségének (számláló) és ugyanezen nettósítási halmaz bruttó pótlási költségének (nevező) hányadosa;

- d) a c) pont alkalmazásában a nettósítási halmaz nettó pótlási költsége a nettósítási halmazban lévő összes tőzsdén kívüli származtatott ügylet aktuális piaci értékének összege vagy – amennyiben ez nagyobb – nulla;
 - e) a c) pont alkalmazásában a nettósítási halmaz bruttó pótlási költsége az összes tőzsdén kívüli származtatott ügylet a 648/2012/EU rendelet 11. cikke (2) bekezdésének és a 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 16. és 17. cikkének megfelelően számított, a nettósítási halmazban pozitív értékekkel szereplő aktuális piaci értékének összege;
 - f) az 1. pontban említett névleges összeg kiszámítható az ellenkező irányú, de a névleges összegükön kívül minden egyéb szerződéses jellemzőjük tekintetében azonos ügyletek névleges összegének nettósításával.
-